

MOET IK
ME LATEN
DOPEN?

CARLOS VILLAMIL
EN
PHILIP NUNN

Moet ik me laten dopen?

Uitgegeven door:
Emmaus Correspondentie School
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam
www.bijbelcursussen.nl

Vertaling van ‘¿Debo Ser Bautizado?’
Carlos Villamil en Philip Nunn

ISBN 978-94-91494-18-5
NUR 707

Copyright © 2015

Alle rechten voorbehouden, niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Instructie	4
1. Waarom dopen we een christen?	6
2. Hoe worden wij gered?	10
3. De doop en de zekerheid van onze redding.....	16
4. Welke instructies liet de Heere Jezus na over de doop?.....	22
5. De doop en de vergeving van zonden.....	27
6. Wat betekent de christelijke doop? (1).....	34
7. Wat betekent de christelijke doop? (2).....	40
8. Welke verantwoordelijkheden krijg ik na de doop?	48
9. Hoe moet de christelijke doop worden uitgevoerd?	54
10. Wat houdt me tegen om gedoopt te worden?	60

BIJLAGEN

1. Wat gebeurt er als een gelovige zich afkeert van de Heere?	66
2. Wat gebeurt er met een baby die sterft zonder gedoopt te zijn?	69
3. Verbondsdoop of geloofsdoop	70
4. Vervuld worden met en gedoopt worden in de Geest	78
5. Bijbelteksten m.b.t. de doop die tot verwarring kunnen leiden	83
6. De natuur van de enige ware God	90

INSTRUCTIE

Voor dat je een les gaat bestuderen, vraag je God of Hij je hart wil openen voor wat Hij jou wil leren uit Zijn Woord (Psalm 119:18).

De cursus bestaat uit twee delen: dit cursusboek en een toetsboekje. De cursus bestaat uit tien lessen met elk een eigen toets. Begin zodra je het cursusboek hebt ontvangen. Kies een vaste dag uit voor de studie en houd je daar aan. Sommigen bevalt het tempo van een les per week goed. Je kiest uiteraard zelf wat het beste bij je tijd en mogelijkheden past.

Lees eerst de les rustig door om een algemene indruk te krijgen van de inhoud. Daarna lees je de les opnieuw, maar nu langzaam en aandachtig. Lees en overdenk vooral de bijbelteksten, waarnaar in de les wordt verwezen. De tekstverwijzing bestaat uit de naam van het bijbelboek, het nummer van het hoofdstuk en van het vers of de verzen.

Als je de les rustig bestudeerd hebt, ga je naar de bijbehorende toets en werk zo de gehele cursus door. Als je een vraag (nog) niet kunt beantwoorden, neem dan het betreffende gedeelte nog eens door. Schrijf achter een vraag niet, hoe je er vroeger altijd over dacht, maar wat je er in de les over geleerd hebt. Stuur het toetsboekje pas in als je alles af hebt.

Neem vooral de tijd om over de ‘Wat Zeg Jij?’-vragen na te denken en je antwoord te formuleren. Daarmee help je de docent jou te leren kennen en beter te kunnen helpen.

Als de Bijbel wordt geciteerd, maken we gebruik van de Herziene Statenvertaling (HSV). Wel wordt in de tekst van deze cursus een ander hoofdlettergebruik toegepast.

Het toetsboekje wordt na correctie aan je teruggezonden, eventueel vergezeld van opmerkingen en/of aanbevelingen voor verdere studie. Neem, voordat je aan een nieuwe cursus begint, de tijd om het gecorrigeerde toetsboekje aandachtig door te nemen. De docent markeert eventueel verkeerd beantwoorde vragen en wijst je op een verhelderende bijbeltekst en zo nodig op het gedeelte van de les, waarin je de stof nog eens na kunt lezen. Wees blij met alles wat je goed beantwoord hebt, maar benut ook de gelegenheid om je kennis en inzicht verder te vergroten.

Van jouw kant help je ons door de vragen, die bij je leven en eventuele opmerkingen op te sturen. Daardoor kunnen wij eventuele onduidelijkheden in de tekst van de cursus verbeteren.

Vertel je vrienden (m/v) over je ervaringen met deze vorm van schriftelijke bijbelstudie en maak hen ook enthousiast om een cursus te volgen.

Als je deze cursus volgt bij een daartoe aangewezen docent, lever het toetsboekje dan bij hem of haar in. In andere gevallen kun je het toetsboekje opsturen naar onderstaand adres.

Emmaus Correspondentie School
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam
www.bijbelcursussen.nl

1

WAAROM DOPEN WE EEN CHRISTEN?

In het begin van Zijn bediening, leerde en doopte de Heere Jezus (Johannes 3:22-23). Later lijkt Hij het dopen te hebben overgedragen aan Zijn discipelen (Johannes 4:2). Laten we onszelf het volgende afvragen:

- Waarom werden de volgelingen van Jezus gedoopt?
- Wie heeft de christelijke doop ‘uitgevonden’?

Voordat Hij van de aarde wegging, gaf de Heere Jezus Zijn discipelen duidelijke instructies: ‘Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest’ (Mattheüs 28:19). Dit is de doop die we in deze cursus als de ‘christelijke doop’ omschrijven.

Het is de moeite waard om te zien dat de praktijk van dopen al veel eerder begon. Zo doopte Johannes de Doper bijvoorbeeld. We vinden ook voorbeelden van dopen in de Joodse traditie. In deze cursus zullen we verwijzen naar een aantal van deze soorten doop, maar alleen om ze te onderscheiden van de ‘christelijke doop’, het dopen dat christenen vandaag de dag zouden moeten doen. In deze les kijken we naar:

1. Wat is de betekenis van de christelijke doop?
2. Waarom zou je gedoopt moeten worden?
3. Waarom zou je een gelovige moeten zijn voordat je wordt gedoopt?

WAT IS DE BETEKENIS VAN DE CHRISTELIJKE DOOP?

De christelijke doop is een symbolische handeling waardoor een persoon die de Heere Jezus ontvangen heeft in het openbaar laat zien dat hij of zij een discipel van de Heere Jezus is. De doop is dus een uiterlijk symbool dat een innerlijke verandering weergeeft. Het bestaat uit ondergedompeld worden in water en weer uit het water omhoog komen, waardoor je laat zien dat je ‘gestorven en opgewekt’ bent met Christus. Het woord ‘dopen’ komt van het Griekse woord ‘baptizo’, wat onderdompelen of doordrenken betekent. Dit Griekse woord werd ook gebruikt door mensen die lappen stof verfd. Het stuk stof werd ondergedompeld of helemaal in de verf ‘gedoopt’ om het te kleuren. Wij begrijpen daardoor dat dopen te maken heeft met ‘je eenmaken of identificeren met iemand’. Wanneer een gelovige is gedoopt, is hij zichtbaar ‘ondergedompeld’ in Christus (Romeinen 6:3) en in het Lichaam van Christus, de kerk (1 Korinthe 12:13). Dit betekent dat de persoon die gedoopt wordt zichzelf duidelijk zichtbaar identificeert met de Heere en Zijn kerk.

WAAROM ZOU JE GEDOOPT MOETEN WORDEN?

Het meest simpele en krachtige antwoord is dat je gedoopt moet worden, omdat de Bijbel duidelijk zegt dat de Heere Jezus Christus wil dat elke gelovige zich laat dopen. De woorden van de Heere Jezus in Mattheüs 28:19 laten de doop zien als een gebod voor jou en mij. De Heere Jezus wil en verwacht dat iedere christen wordt gedoopt. De Heere Jezus spreekt niet over ‘twee soorten van gelovigen’: zij die gedoopt

**ALS JE EEN
CHRISTEN BENT
EN JE BENT NOG
NIET GEDOOPT,
DAN IS DAT
GEEN NORMALE
SITUATIE**

zijn en zij die niet gedoopt zijn. Alle gelovigen worden gedoopt. Als je een christen bent en je bent nog niet gedoopt, dan is dat geen normale situatie.

De apostelen en de eerste gelovigen namen deze aanwijzingen van de Heere Jezus heel serieus. Ze predikten het Woord van God, en ‘zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt’ (Handelingen 2:41). Iets verder, in Handelingen 8:35-36 lezen we dat

**ELKE GELOVIGE
WERD ZO SNEL
MOGELIJK NA ZIJN
OF HAAR BEKERING
GEDOOPT**

Filippus ‘Jezus predikte’ aan een Ethiopiër die terugkeerde van een bezoek aan Jeruzalem. Aan het eind van dit gesprek vraagt de Ethiopiër aan Filippus: ‘Kijk, water! Waarom zou ik niet gedoopt kunnen worden?’ Waarom stelt de Ethiopiër deze vraag? Blijkbaar vertelde Filippus, toen hij

Jezus predikte en het evangelie vertelde, ook over de doop. Met andere woorden: als wij de christelijke doop niet prediken, onderwijzen en bevorderen, vertellen we niet de complete boodschap van het evangelie. Als we kijken naar de voorbeelden in het boek Handelingen, zien we dat elke nieuwe gelovige zo snel mogelijk na zijn of haar bekering gedoopt wordt, niemand uitgezonderd. Wij trekken daaruit de conclusie dat de Heere Jezus wil dat iedere christen gedoopt zou moeten zijn.

WAAROM ZOU JE EEN GELOVIGE MOETEN ZIJN VOORDAT JE WORDT GEDOOPT?

De waterdoop is eenvoudigweg een symbool; het is het zichtbaar maken van wat er gebeurde op de dag van je bekering. Wanneer iemand oprecht besluit om zijn leven te geven aan de Heere Jezus, ontvangt hij de Heere Jezus in zijn hart. Vanaf dat moment ‘sterft’ die persoon met Christus, wordt ‘begraven’ met Christus, en ‘staat op’ met Christus. Dit is wat we bedoelen met ‘identificatie met Christus’. Toen Jezus stierf en opstond, droeg Hij de straf die ik verdiende. Het is alsof ik stierf en opgestaan ben met Christus. Vanuit Gods perspectief is iedere gelovige gekruisigd, gestorven, begraven en opgewekt in Christus. Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld (Romeinen 8:1). Is dat niet geweldig? Deze

identificatie gebeurt op bevel van God en wordt van toepassing op iedere gelovige op het moment van zijn bekering. Niemand kan dit meer ongedaan maken.

Op het moment dat jij en ik ons leven overgeven aan de Heere Jezus, identificeert God ons met Christus, en Hij identificeert ons ook met de kerk, die ook wel het Lichaam van Christus wordt genoemd. De kerk is niet één bepaalde geloofsgemeenschap, maar de groep van alle ware gelovigen in de hele wereld. Deze twee identificaties (met Christus en met de kerk) zijn geestelijke handelingen, en ze gebeuren op bevel van God op het moment van onze bekering. Als dat eenmaal gebeurd is, kan niemand dat meer terugdraaien.

De doop staat symbool voor wat er gebeurt wanneer we bekeerd zijn. Het is een zichtbaar symbool van een onzichtbare innerlijke verandering. Iemand wordt symbolisch ‘begraven’ in het water, en komt er ‘opgestaan’ weer uit. Het is als het ware een ‘pantomime’ (een theatervorm waarin de acteur een situatie of verhaal uitbeeldt met zijn lichaam) van iets wat werkelijk plaatsvond in je geest op de dag van je bekering.

Als je deze symboliek begrijpt, welke reden kan er dan zijn om iemand te dopen die nog niet gelooft? De Bijbelse volgorde is: eerst geloven en dan gedoopt worden. Maak discipelen en doop hen. Alleen degenen die de geestelijke ervaring van opnieuw geboren worden hebben meegemaakt, kunnen dat laten zien door zich te laten dopen. Als een persoon niet opnieuw geboren is, zou hij voor God, de kerk en de wereld iets laten zien wat hij nog niet zelf heeft beleefd. Dat zou onecht zijn.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Misschien is dit het juiste moment om aan jou te vragen: ben jij een echte gelovige? Heb je je leven gegeven aan de Heere Jezus?

Heb je eeuwige redding en de vergeving van al je zonden ontvangen door de dood van de Heere Jezus aan het kruis?

Als je antwoord ‘ja’, is, kunnen we samen God danken voor Zijn geweldige grote genade, en dan is de volgende vraag: ben je al gedoopt?

2

HOE WORDEN WIJ GERED?

Kan iemand gered worden als hij sterft zonder gedoopt te zijn? Wat is de relatie tussen verlossing en doop? Wat moeten we precies doen om kinderen van God te worden? Laten we eens zoeken naar duidelijke antwoorden in het woord van God. In deze les zullen we bestuderen:

1. De zonde en voor eeuwig verloren gaan
2. Gods plan om mensen te redden
3. Wat jou niet redden kan
4. Wat moet ik doen om gered te worden?
5. Wat is het verband tussen de christelijke doop en de verlossing?

DE ZONDE EN VOOR EEUWIG VERLOREN GAAN

De meesten van ons genieten er niet echt van om medicijnen te nemen. Ik heb tenminste nog nooit iemand ontmoet die het heerlijk vindt om een injectie te krijgen! Maar als we ons zwak voelen en doorkrijgen dat we ziek zijn, zijn we blij met die vervelende naald. Soms betalen we zelfs iemand om ons een injectie te geven! Ons besef dat we hulp nodig hebben verandert onze houding ten aanzien van de injectienaald.

Iets dergelijks gebeurt ook in de geestelijke wereld. In de Bijbel vertelt God ons dat we allemaal verschrikkelijk ziek zijn. Onze ziekte is het verlangen ons te verzetten tegen God. We hebben ervoor gekozen om de wil van onze Schepper te negeren. De Bijbel noemt deze ‘ziekte’ zonde. God houdt niet van deze onafhankelijke en opstandige houding van ons hart. We hebben er een handje van onszelf te vergelijken met andere mensen die ook zondaars zijn en dan vinden we dat het met ons best meevalt.

Maar Gods standpunt is duidelijk: ‘Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God’ (Romeinen 3:23). De profeet Jesaja riep het al verdrietig uit: ‘Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg’ (Jesaja 53:6). We zijn allemaal ziek. Gods ogen, die doordringen in het diepst van mijn wezen, zien dat ik vaak zondig tegen Hem. Dagelijks beledigen we Zijn heiligheid.

Wat zo vreselijk is, is dat onze ‘ziekte’ leidt tot de eeuwige dood; onze zonde veroordeelt ons. God, die heilig en rechtvaardig is, is verplicht om de zondaar te oordelen en te straffen. ‘Want het loon van de zonde is de dood’ (Romeinen 6:23). De straf die we verdienen, is de eeuwige veroordeling. Heb je hier ooit serieus over nagedacht? Als Christus je nog niet heeft gered, ben je veroordeeld (Johannes 3:36). Je bent op weg naar de hel.

**ALS CHRISTUS JE
NOG NIET HEEFT
GERED, BEN JE
VEROORDEELD**

GODS PLAN OM MENSEN TE REDDEN

Hoe kan een zondaar gered worden? Hoe kan een heilig God iemand vergeven die Hem zo erg heeft beledigd? Laten we eens in de Bijbel kijken naar het plan dat God ontworpen heeft om dit probleem op te lossen.

Wij, als vieze en verloren zondaren, kunnen niet dicht bij een heilige en zuivere God komen. Aangespoord door Zijn eigen grote liefde, heeft God zelf het initiatief genomen om ons te redden. ‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’ (Johannes 3:16). Door Zijn geliefde Zoon te stu-

ren – datgene te geven wat Hem het meest dierbaar was – heeft de Vader ons geleerd hoe graag Hij elke man en elke vrouw wil redden. Al onze zonden weerhielden Hem er niet van ons lief te hebben. Het was Christus zelf Die ‘onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout’ (1 Petrus 2:24). De Heere Jezus heeft in Zijn lichaam mijn zonden gedragen en de straf die ik verdiende: de rechtvaardige woede van God. Aan het kruis van Golgotha werd de Heere Jezus gestraft voor mijn zonde, Hij heeft mijn schuld kwijtgescholden, Hij betaalde de straf ervoor: Hij stierf voor mij.

WAT JOU NIET REDDEN KAN

Sommige mensen denken dat de goede dingen die we doen de slechte dingen compenseren. Ze stellen zich een weegschaal voor waar de slechte dingen aan de ene kant liggen en de goede dingen aan de andere kant. En zolang we meer goede dingen doen dan slechte dingen, slagen we voor ‘de test’. Maar laat je niet voor de gek houden. God werkt niet op die manier. Hoeveel goede werken we ook doen, die zullen nooit in staat zijn om onszelf te redden. ‘Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen’ (Efeze 2:8-9).

Als iemand Gods vergeving en redding door zijn eigen inspanningen zou kunnen krijgen, zou de verlossende dood van Christus niet nodig geweest zijn. Het feit dat de Heere Jezus moest sterven is het duidelijke bewijs dat onze eigen inspanningen niet toereikend zijn om ons te redden. Vrijwilligerswerk bij een fijne christelijke gemeente zal je niet redden. Ook niet het lezen van de Bijbel, bidden, gedoopt worden, vieren van het avondmaal of arme mensen helpen. We zeggen niet dat deze dingen verkeerd zijn. Wat de Bijbel zegt, is dat het doen van deze dingen je niet zal redden, zelfs niet als je ze doet op een serieuze en oprechte manier. We lezen in de Bijbel dat Christus ons heeft gered ‘...niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben...’ (Titus 3:5).

**DE DOOP KAN ONS
NIET REDDEN**

Probeer je Gods vergeving te verdienen door je goed te gedragen? Denk goed na over het volgende: je zult nooit in staat zijn om Gods vergeving te verdienen.

WAT MOET IK DOEN OM GERED TE WORDEN?

Veel mensen hebben deze vraag met een oprecht hart gesteld. En gelukkig vinden we in de Bijbel een helder en duidelijk antwoord. De wanhopige gevangenebewaarder in Filippi vroeg aan Paulus en Silas: ‘Wat moet ik doen om gered te worden?’ De apostel antwoordde: ‘Geloof in de Heere Jezus en u zult gered worden’ (Handelingen 16:30-31, NBV).

Wat betekent het om te geloven in de Heere Jezus? Natuurlijk is het ook het geloof dat Jezus bestond als een persoon, maar het betekent nog veel meer. Geloven in de Heere Jezus houdt ook in: erkennen dat Zijn offer geldig en genoeg was voor mij, dat Hij al mijn zonden gedragen heeft, dat Hij gestraft werd in mijn plaats, en dat Hij de enige is die me kan redden. Echt geloof in Jezus gaat altijd gepaard met oprecht berouw en afstand nemen van alles wat God niet goed vindt (Handelingen 3:19).

**ECHT GELOOF
IN JEZUS
GAAT ALTIJD
GEPAARD MET
OPRECHT
BEROUW EN
AFSTAND
NEMEN VAN
ALLES WAT
GOD NIET
GOED VINDT**

Als je nog niet gered bent, is de Heere Jezus nu aan het kloppen op de deur van je hart. Hij spreekt zachtjes tegen je geweten en moedigt je aan toe te geven dat je een zondaar bent. Hij wil graag dat je Hem uitnodigt om in je leven te komen, om je te vergeven, om je schoon te maken en om in je leven te regeren. Jezus zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen...’ (Openbaring 3:20). Wil je opnieuw geboren worden? Vertel dit oprechte verlangen aan de Heere. Je zou Hem in je gebed bijvoorbeeld dit kunnen vertellen:

‘Heere Jezus, ik geef toe dat ik een zondaar ben en dat ik U beleedigd heb met mijn gedrag, mijn houding en mijn gedachten. Dank U dat U voor mij stierf op het kruis. Hartelijk bedankt dat U de straf op U nam die ik verdiende. Nu nodig ik U uit om in mijn hart te komen.

Vergeef me. Maak me schoon. Ik geef mezelf aan U. Bepaalt U maar wat er in mijn leven gebeurt. Heere Jezus, dank U wel dat U mij voor 100% vergeven hebt. Help me om alles uit mijn leven weg te doen wat U niet bevalt. Verander mij alstublieft en maak mijn leven zo, dat U er blij mee kunt zijn. Amen’.

Als je achter de inhoud van dit gebed staat, en je spreekt het uit met een nederig en oprecht hart, heeft de Heere je gehoord en je geaccepteerd. Je bent gered. Je mag er zeker van zijn en er op vertrouwen dat je nu een kind van God bent!

WAT IS HET VERBAND TUSSEN DE CHRISTELIJKE DOOP EN DE VERLOSSING?

De christelijke doop is een uiterlijk symbool van een innerlijke verandering. Het symboliseert dat we opnieuw geboren zijn. De Bijbelteksten waar we naar gekeken hebben in deze les, beloven duidelijk het eeuwige leven aan hen die geloven in (vertrouwen op) de Heere Jezus. Let op dat deze verzen niet gaan over de doop. Een ander vers, Johannes 1:12 zegt: ‘Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven’. Het is belangrijk om te zien dat onze redding niet afhankelijk is van het feit of we wel of niet gedoopt zijn.

Omdat de doop in de Bijbel in veel gevallen direct volgt op de bekering, lijkt het alsof een aantal teksten er op wijzen dat de doop noodzakelijk is om gered te worden. We zullen later kijken naar een aantal van deze teksten. Welke instructies gaf de Heere Jezus zijn discipelen in Mattheüs 28:19-20? Hij leerde hen om discipelen te maken (gelovigen toegewijd aan de Heere Jezus), om hen te dopen en om hen te onderwijzen. Dezelfde volgorde zien we op verschillende plaatsen in het boek Handelingen. De doop redde geen mensen. Hun doop was een openbare ‘demonstratie’ dat ze waren gered.

Als redding afhankelijk zou zijn van de doop, zou er geen hoop voor diegenen zijn die niemand konden vinden om hen te dopen, of voor degenen die moesten sterven zonder toegang te hebben tot water. In de Bijbel vinden

**DE DOOP REDDE
GEEN MENSEN.
DE DOOP WAS
EEN OPENBARE
‘DEMONSTRATIE’
DAT ZE WAREN
GERED**

we één voorbeeld van zo'n uitzonderlijke situatie: De misdadiger aan het kruis naast Jezus vroeg de Heere om hem te gedenken in Zijn koninkrijk. Hij kreeg van de Heere zelf een fantastische belofte: 'Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn'. Deze bekeerde misdadiger had niet de mogelijkheid om gedoopt te worden en toch was hij gered (Lukas 23:42-43). Als deze man in de gelegenheid gesteld was, zouden we natuurlijk verwachten dat hij gedoopt zou worden – wat normaal is. Maar hij is een duidelijk voorbeeld van iemand die gered werd zonder gedoopt te zijn.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Wat we nu hebben bekeken doet een beroep op jou, om jezelf te onderzoeken voor de Heere. Ben je al ingegaan op de uitnodiging van de Heere Jezus om Hem in je hart te ontvangen als je Heer en Redder?

3

DE DOOP EN DE ZEKERHEID VAN ONZE REDDING

In de vorige lessen hebben we gekeken naar het doel van de doop en de manier waarop God de zondaar die spijt heeft, redt. In deze les zullen we kijken naar:

1. Kan een christen nog verloren gaan?
2. Wat gebeurt er als je zondigt?
3. Veel voorkomende misverstanden over de doop

KAN EEN CHRISTEN NOG VERLOREN GAAN?

Dit is een serieuze en belangrijke vraag. Hoe zeker is onze redding? Als onze redding min of meer zou afhangen van ons gedrag, zouden we nooit de zekerheid hebben dat we naar de hemel gaan. We zouden er nooit achter komen of God onze manier van leven goed genoeg zou vinden om onze redding te garanderen. Ook zouden we dan toch nog verloren kunnen gaan als we zondigden op het laatste moment van ons leven. Nee, onze redding hangt niet af van ons gedrag, maar van het volmaakte werk van Jezus aan het kruis. Het is helemaal klaar. Wij kunnen niets toevoegen aan wat de Heere Jezus heeft gedaan. Laten we nu een paar Bijbelteksten overdenken.

In Johannes 3:36 lezen we: ‘Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven’. Deze tekst zegt niet dat wie in de Zoon gelooft eeuwig leven zal hebben als hij trouw is of volhardt tot het einde van zijn leven. Er staat dat hij het eeuwige leven heeft.

De Heere Jezus zei hetzelfde in Johannes 5:24: ‘Waarachtig, ik verzeker u: wie luistert naar wat ik zeg en hem gelooft die mij gezond heeft, heeft eeuwig leven; over hem wordt geen oordeel uitgesproken, hij is van de dood overgegaan naar het leven’ (NBV).

De belofte voor de gelovige staat vast: over hem wordt geen oordeel uitgesproken! Hij zal nooit worden veroordeeld.

In Hebréeën 7:25 lezen we dat de Heere Jezus ‘...ook volkomen zalig kan maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten’. De Heere Jezus redt ons dus niet alleen als wij goed gedrag vertonen. Hij heeft verklaard dat wij gered zijn, gered voor altijd. ‘Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt’ (Hebréeën 10:14).

Denk eens op deze manier na over je verlossing: Wie kan onge-
daan maken wat God heeft bevolen? Wie kan iets
WIE KAN NOG weghalen of toevoegen aan het volmaakte werk
EEN SCHULD van de Heere Jezus op Golgotha? Wie kan nog een
ONTDEKKEN schuld ontdekken als alles al is betaald? Redding
ALS ALLES AL door Jezus Christus is zo zeker dat het bijna onge-
IS BETAALD? looflijk lijkt. Het is waar dat wij nooit in staat zou-
den zijn om zo’n grote redding te verdienen. Als
onze redding afhankelijk zou zijn van onze eigen trouw, zou nie-
mand gered worden.

De Heere Jezus zei: ‘Wie standhoudt tot het einde zal worden gered’. We vinden deze uitdrukking drie keer in de Bijbel (Mattheüs 10:22, 24:13 en Markus 13:13). In al die gevallen verwijst de Heere Jezus naar de gelovigen die zullen leven in een tijd die ‘de grote verdrukking’ genoemd wordt, en niet naar christenen in de tijd van de christelijke kerk. Het ‘einde’ dat bedoeld wordt in deze teksten is niet het levenseinde van een persoon, maar het einde van deze periode van grote verdrukking op aarde (zie Mattheüs 24:14 en Markus 13:7). De term ‘gered’ in deze teksten verwijst niet naar de eeuwige redding van onze zielen, maar naar het overleven van de grote verdrukking en het levend binnengaan in het duizendjarig rijk

(Mattheüs 24:22). Deze woorden van de Heere Jezus zijn in eerste instantie gericht aan de 144.000 Joodse getuigen die het evangelie van het koninkrijk zullen prediken in die tijd (Openbaring 7:1-8). Natuurlijk wil de Heere Jezus ook graag dat jij en ik nu stevig staan in ons geloof en dat we volhouden met een goed christelijk getuigenis. Maar zoals we al gezien hebben, is onze redding een geschenk van God dat niet afhankelijk is van hoe goed we volhouden.

Wij mensen vinden het moeilijk om volledig genoeg te nemen met wat de Heere Jezus voor ons heeft gedaan. Wij zouden graag zelf iets bijdragen met onze eigen inspanningen. We willen graag Jezus een handje helpen om ons te redden, of zorgen dat we ook gered blijven. In de vroege kerk vinden we ook een aantal christenen die onzeker waren over hun eigen redding. De apostel Johannes schrijft een brief om hen te helpen. Hij legt eerst op een heel eenvoudige manier uit wie eeuwig leven hebben en wie dat niet hebben. Hij schrijft in 1 Johannes 5:12-13: ‘Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet’. Dan, in het volgende vers, verklaart hij waarom de gelovigen deze informatie nodig hebben: ‘Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt’. (1 Johannes 5:12-13). De Heere Jezus redt ons, maar Hij wil ook dat we weten dat we gered zijn. Hij wil dat wij zeker weten dat we de eeuwigheid met Hem zullen doorbrengen. Heb jij de Heere Jezus ontvangen, zoals uitgelegd is in de vorige les? Als dat zo is, heb je de Zoon. En wie de Zoon heeft, heeft eeuwig leven. Geloof het en vind rust in deze belofte.

Als je meer wilt weten over wat er gebeurt als een gelovige een weg kiest die van de Heere af leidt, raden we je aan bijlage 1 te lezen aan het einde van dit boek.

WAT GEBEURT ER ALS JE ZONDIGT?

God wil niet dat een christen zondigt, en het is altijd erg verdrietig als een christen dat wel doet. Als een christen zondigt, is het contact of de eensgezindheid die hij geniet met de Heere weg. Wat moeten we doen als we ons bewust zijn geworden dat we gezondigd hebben? Zo snel mogelijk en met een oprecht hart, moeten we die zonde

belijden aan de Heer. Belijden wil zeggen: vertel God erover met een berouwvol hart. God belooft: ‘Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid’ (1 Johannes 1:9). Berouw en belijdenis herstellen ons contact en onze vriendschap met de Heere.

Vergelijk het eens met een huwelijksrelatie. Jaren geleden zijn mijn vrouw en ik getrouwd. Sinds die dag wonen we gelukkig samen. Maar soms gedraag ik me slecht en ben ik niet echt aardig tegen haar. Ik verlies mijn geduld en ga harder tegen haar praten. Nadat ik dat gedaan heb, voel ik me van haar verwijderd. De eensgezindheid waar we normaal van genieten in onze relatie wordt onderbroken. Ze lacht niet meer en we voelen ons akelig. Wat kan ik doen om deze situatie te verbeteren? Moeten we opnieuw trouwen? Welnee! We blijven man en vrouw. Het probleem is dat we niet langer genieten van die relatie. Wat ik moet doen is toegeven dat ik schuldig ben, en aan mijn vrouw spijt betuigen over mijn slechte gedrag. Dat zal ervoor zorgen dat er weer vrede heerst in ons huis.

Als ik zondig tegen mijn Heere, verlies ik ook de blijdschap over het feit dat ik een kind van God ben. Moet ik de Heere nogmaals uitnodigen om in mijn hart te komen? Nee! Ik blijf een kind van God. Ik ben de blijdschap over mijn redding kwijt, maar niet de redding zelf. Wat ik moet doen is toegeven dat ik gezondigd heb, berouw tonen en mijn zonde belijden aan de Heere.

**ALS IK
ZONDIG
BEN IK DE
BLIJDSCHAP
OVER MIJN
REDDING
KWIJT,
MAAR
NIET DE
REDDING
ZELF**

VEEL VOORKOMENDE MISVERSTANDEN OVER DE DOOP

‘Ik wil me laten dopen om zekerder te zijn van mijn redding’.

We hebben al gezien dat de doop niet nodig is om gered te worden. Ook voegt de doop niets toe aan de zekerheid van onze verlossing. Als je twijfelt voordat je je laat dopen, zul je nog steeds twijfelen nadat je bent gedoopt. Onze redding bestaat helemaal uit het volbrachte werk van Jezus Christus voor ons. Onze twijfels verdwijnen als we groeien en leren te vertrouwen op de beloften van God.

'Ik wil me laten dopen zodat ik de Heilige Geest ontvang'.

Elke christen ontvangt de Heilige Geest onmiddellijk na zijn bekeering. 'In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte' (Efeze 1:13). Iedere echte gelovige heeft de Heilige Geest ontvangen. 'Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem' (Romeinen 8:9). Er bestaat niet zoiets als een christen zonder de Heilige Geest.

'Ik wil me laten dopen om me dichter bij God te voelen'.

Je laten dopen is gewoon een stap die je zet in gehoorzaamheid aan de Heere. We moeten aan de doop geen speciale krachten toeschrijven. Dat vinden we nergens in de Bijbel. Maar je laten dopen veroorzaakt wel blijdschap (Handelingen 8:39). Er is altijd blijdschap wanneer we besluiten om de Heere te gehoorzamen!

'Ik zou me graag laten dopen, zodat ik niet meer zo veel verleidingen tegen zal komen'.

Eerlijk gezegd vertelt de Bijbel ons dat we het tegenovergestelde kunnen verwachten! 'En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden' (2 Timotheüs 3:12). Onze strijd is niet tegen 'vlees en bloed', niet tegen mensen maar tegen satan en zijn demonen. Daarom is het goed mogelijk dat de strijd

**HET IS GOED
MOGELIJK DAT
DESTRIJDJUUST
ZWAARDERKAN
WORDEN NA JE
DOOP**

juist zwaarder kan worden na je doop. Denk eraan dat zelfs de Heere Jezus na zijn doop in verleiding gebracht werd. God heeft niet beloofd de verleidingen te verminderen of weg te nemen uit het leven van de gelovige die Hem gehoorzaamt. Maar Hij heeft wel beloofd een uitkomst te bieden tegen elke verleiding (1 Korinthe 10:13). De Heere beloofde de apostel Paulus toen, en ons vandaag: 'Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht' (2 Korinthe 12:9). We moeten niet bang zijn voor wat ons kan overkomen nadat we zijn gedoopt. We kunnen er voor 100% op vertrouwen dat onze Heere Jezus ons

zal helpen en sterk zal maken als we Zijn geboden gehoorzamen. En dat geldt ook wanneer wij Hem gehoorzamen door ons te laten dopen.

‘Ik wil me laten dopen om lid van een bepaalde kerk of gemeente te worden’.

Het enige lidmaatschap waar we over lezen in het Nieuwe Testament, is het lidmaatschap van het Lichaam van Christus (de algemene Kerk). We worden lid als we ons leven overgeven aan Jezus. De doop kan ons dus geen lid van het Lichaam van Christus maken, omdat we dat al zijn. Bovendien maakt de christelijke doop ons geen lid van een bepaalde kerk of groep, omdat de Bijbel geen bepaalde kerken of groepen kent. Dat betekent, dat als een gelovige zich laat dopen, hij zich in het openbaar identificeert als een volgeling van Jezus Christus, en zich daarom ook identificeert met andere volgelingen van Jezus Christus: de christelijke gemeente.

Tot slot: een gelovige kiest ervoor om gedoopt te worden, omdat hij het bevel van de Heere Jezus wil gehoorzamen. Het is een zichtbare en openlijke manier om te laten zien dat hij een christen is. De zekerheid van onze redding berust op het volbrachte offer van Jezus voor ons, een volmaakt werk dat niemand kan verbeteren of aanvullen.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

In deze les hebben we samen de basis van ons geloof bestudeerd. Heb jij Christus ontvangen, maar heb je nog steeds twijfels over je redding? Onthoud Gods belofte in 1 Johannes 5:12: ‘Wie de Zoon heeft, heeft het leven’. Geloof deze woorden van God met heel je hart. Het Woord van God is te vertrouwen!

4

WELKE INSTRUCTIES LIET DE HEERE JEZUS NA OVER DE DOOP?

Na Zijn dood en opstanding, en kort voordat Hij opsteeg naar de hemel, gaf de Heere Jezus Zijn leerlingen een paar instructies over de doop. ‘En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld’ (Mattheüs 28:18-20). De instructies en geboden van de Heere zijn niet alleen maar vrijblijvende leuke ideetjes. Het zijn opdrachten.

In deze les zullen we kijken naar de instructies die de Heere Jezus zijn volgelingen gegeven heeft over de doop:

1. De doop is alleen voor gelovigen
2. ‘In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest’
3. De Heere Jezus verwacht dat elke gelovige zich laat dopen

DE DOOP IS ALLEEN VOOR GELOVIGEN

Jezus begint met de opdracht om heen te gaan en discipelen te maken. Zijn verlangen is dat ‘in Zijn Naam onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt wordt’ (Lukas 24:47). Al het

andere Bijbelonderwijs moet ondergeschikt worden gemaakt aan de boodschap van redding. Eerst moet er bekering komen. Met de nieuwe geboorte begint het nieuwe leven. Het Woord van God bevat veel aanwijzingen over hoe we ons nieuwe leven moeten leven. Eén van

deze instructies heeft te maken met de doop. Daarom is het niet juist om iemand te dopen vóór zijn bekering. De christelijke doop is alleen voor degenen die zich hebben bekeerd tot Jezus Christus.

Christenen in het Nieuwe Testament begrepen dit, daarom doopten ze degenen die geloofden. ‘Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt’ (Handelingen 2:41). Filippus preekte het evangelie in Samaria, en ‘toen zij Filippus geloofden... werden zij gedoopt, zowel mannen als vrouwen’ (Handelingen 8:12). Later vertelde Filippus het evangelie aan een Ethiopiër die, nadat hij geloofde, ook werd gedoopt (Handelingen 8:36-39). Ananias doopte Saul na zijn bekering (Handelingen 9:17-18). Petrus gaf opdracht aan de eerste groep heidenen om gedoopt te worden nadat ze zich bekeerd hadden tot Christus (Handelingen 10:46-48). We lezen dat ‘velen van de Korinthiërs die Paulus hoorden, geloofden en werden gedoopt’ (Handelingen 18:8).

Moeten we onze baby's en kinderen dopen?

Wanneer een kind groot genoeg is om zich te bekeren van zonde, te geloven en de Heere Jezus in zijn hart te ontvangen, kan hij gedoopt worden. Het Nieuwe Testament vertelt over vijf gevallen waarin een complete familie zich tot Christus bekeerde: Cornelius en zijn huis (Handelingen 10:44-48 en 11:12-18), Lydia en haar familie (Handelingen 16:14-15), de gevangenenbewaarder van Filippi en zijn huis (Handelingen 16:30-34), Crispus en zijn huis (Handelingen 18:8) en het gezin van Stefanus (1 Korinthe 1:16). Als we deze vijf situaties met elkaar vergelijken, zien we deze volgorde van de gebeurtenissen:

1. Ze luisterden naar de boodschap
2. Ze bekeerden zich en geloofden in Christus
3. Ze ontvingen de Heilige Geest
4. Ze lieten zich dopen

Het is redelijk om te verwachten dat elk lid van deze huishoudens of gezinnen oud genoeg was en de rijpheid had om bewust deel te nemen aan deze vier dingen.

Wat moeten we doen met onze pasgeboren baby?

We lezen dat Maria en Jozef het kind Jezus in de tempel brachten volgens de wet van Mozes (Lukas 2:22). We lezen dat jaren later veel mensen hun kinderen naar de Heere Jezus brachten, zodat Hij Zijn handen op hen zou leggen en hen zou zegenen (Mattheüs 19:13). Als plaatselijke gemeente kunnen we Gods zegen vragen over een baby en zijn of haar familie, met de vraag aan de Heere om wijsheid voor de ouders, zodat ze het kind kunnen opvoeden in de wegen van de Heere. Als het kind groeit, zal het het stadium bereiken waarin het zelf volwassen genoeg is om vrijwillig een verantwoorde beslissing te nemen met betrekking tot de Heere en de doop. Als je je zorgen maakt over wat er kan gebeuren met een baby die sterft zonder gedoopt te zijn, raden we je aan bijlage 2 te bestuderen. Als je vragen hebt over de mogelijke relatie tussen verbond, besnijdenis en doop, raden we je aan bijlage 3 te bestuderen.

Bij het overwegen van de mogelijkheid om een kind of een jongere te dopen, kan het verstandig zijn om een tijdje te wachten om te kijken hoe ‘rijp’ hij of zij is en te kijken of je iets ziet van nieuw leven in Christus (Mattheüs 7:17-21). Het is niet verstandig om een doop te overhaasten. Maar het is ook niet verstandig om de doop onnodig te vertragen. Voorzichtigheid is geboden om te zorgen dat het symbool een werkelijkheid blijft vertegenwoordigen. ‘Leg niemand haastig de handen op’ (1 Timotheüs 5:22).

‘IN DE NAAM VAN DE VADER, DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST’

Deze woorden kwamen uit de mond van onze Heere Jezus toen Hij Zijn discipelen instructies gaf over de doop (Mattheüs 28:19). Wanneer een gelovige gedoopt wordt, wordt hij geïdentificeerd met de God van de Bijbel, de enige ware en wijze God, die Zichzelf heeft geopenbaard in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Het is interessant om te zien dat de Heere Jezus deze zin gebruikt wanneer

Hij het heeft over de doop van heidenen (de niet-Joden). Heidense volken hielden zich bezig met afgoderij en waren volledig onwetend van de ene en enige ware God, Degene die zichzelf heeft geopenbaard in drie verschillende personen. Het woord 'Drie-eenheid' komt niet voor in de Bijbel. Het is een woord dat bedacht is om een waarheid die we in de Bijbel vinden te verduidelijken. Je vindt er de woorden drie en één in terug. Als je geïnteresseerd bent, kun je meer vinden over de leer van de Drie-eenheid in bijlage 6.

Het is leerzaam om te zien hoe de drie Personen van de Godheid betrokken waren bij de doop van Jezus door Johannes de Doper. Jezus (de Zoon) was in het water. De Heilige Geest daalde op Jezus als een duif. En de Vader sprak uit de hemel: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!' (Mattheüs 3:15-17). We zien hier drie verschillende Goddelijke Personen, en toch zijn ze één.

Het is ook belangrijk op te merken dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest betrokken zijn bij onze verlossing. God de Vader hield zoveel van ons dat hij het initiatief nam en Zijn Zoon in de wereld gezonden heeft (Johannes 3:16). De Zoon, de Heere Jezus, heeft onze zonden gedragen aan het kruis (1 Petrus 2:24). En de Heilige Geest is Degene die ons overtuigt van onze zonden en dat wij Jezus nodig hebben. Hij doet ons 'opnieuw geboren worden' (Johannes 3:8; 16:7-11,13; Titus 3:5). Misschien is dit de reden waarom de Heere Jezus gebod dat de Christelijke doop moet worden uitgevoerd in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Hij zei niet 'in de namen van', maar 'in de naam van', want het is maar één God, geopenbaard in drie personen.

**ER IS MAAR
ÉÉN GOD,
GEOPENBAARD
IN DRIE
PERSONEN**

DE HEERE JEZUS VERWACHT DAT ELKE GELOVIGE ZICH LAAT DOPEN

We begrijpen uit het gebod van de Heere, dat iedere gelovige gedoopt moet worden. De doop is een normale stap voor iedere christen. De boodschap van het evangelie bevat een aantal aanwijzingen over de doop. 'Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt' (Handelingen 2:37-41). In de Bijbelse voorbeelden zien we

dat de doop van een nieuwe gelovige heel snel na de bekering plaatsvond. Het is duidelijk dat degenen die gedoopt werden begrepen wat ze deden. Uit het gebod van de Heere en deze Bijbelse voorbeelden kunnen we concluderen dat het niet Bijbels is voor een gelovige om lange tijd te wachten voordat hij zich laat dopen. Het feit dat de doop onmiddellijk na de bekering plaatsvond, en dat de doop de bekering weerspiegelt, laat de nauwe band zien tussen doop en bekering. Zo lezen we bijvoorbeeld in Marcus 16:15-16: ‘Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld’ (NBV). Er staat dat hij die niet gelooft, is veroordeeld. Door te geloven worden wij gered (Handelingen 16:30-31). De nieuwe gelovige zal proberen om zich zo snel mogelijk na zijn bekering te laten dopen. De tekst in Markus 16 en andere soortgelijke teksten maken duidelijk dat het normaal is dat iedere gelovige gedoopt wordt.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Misschien heb je je al een hele tijd geleden bekeerd, maar ben je nog steeds niet gedoopt. Misschien is dit het goede moment voor jou om je voor de Heere af te vragen wat je tegenhoudt om gedoopt te worden. Verwijder uit je leven wat nog in de weg staat en strek je actief uit naar de doop. Het is Gods wil voor jou.

5

DE DOOP EN DE VERGEVING VAN ZONDEN

We zullen verder de betekenis van de christelijke doop gaan ontdekken en ook een aantal misverstanden oplossen die soms aanleiding geven tot bezorgdheid. In deze les zullen we kijken naar:

1. Verschillende soorten doop
2. Wat reinigt ons van onze zonde?
3. Wat betekenen Handelingen 2:38, Handelingen 22:16 en 1 Petrus 3:21?
4. Welke zonden zijn ons vergeven als we christen worden?

VERSCHILLENDE SOORTEN DOOP

Als je de Bijbel zorgvuldig bestudeert zul je al snel ontdekken dat in de Bijbel verwezen wordt naar verschillende soorten doop. Het is belangrijk om de christelijke doop te onderscheiden van de andere soorten doop. Bij een aantal van deze dopen wordt water gebruikt, terwijl dat bij anderen niet zo is.

Doop door Johannes de Doper

Johannes de Doper begon zijn bediening voordat de Heere Jezus met Zijn bediening begon. Johannes' doelstelling was de weg vrij te maken voor de Heere (Lukas 3:4). Dat wil zeggen: de harten van de mensen er voor klaarmaken om de Heere Jezus, de beloofde Messias, te ontvangen. Johannes predikte de 'doop van berouw' en doopte in de rivier de Jordaan alle mensen die berouw toonden; degenen die 'vruchten voortbrachten in overeenstemming met de bekering' (Lukas 3:3,8). De vergeving van zonden waarover Johannes predikte kreeg je door berouw te tonen en was een tijdelijke vergeving. Vergelijkbaar met de vergeving door middel van een offerdier op grond van de wet (Hebreeën 10:4). Alle mensen die gedoopt werden door Johannes werden tot de Heere Jezus geleid, '...het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt' (Johannes 1:29). Nadat ze in Jezus geloofden om gered te worden werden ze weer gedoopt met de christelijke doop (Handelingen 19:3-5).

Doop met de Heilige Geest

Na Zijn dood en opstanding, beloofde de Heere Jezus Zijn discipelen: 'U zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen' (Handelingen 1:5). Deze doop vond enkele dagen later plaats, op de Pinksterdag, de dag waarop de kerk begon (Handelingen 2). Van deze historische gebeurtenis 'profiteren' alle gelovigen vanaf die dag tot nu (Efeze 1:13). Vandaag de dag krijgt elke gelovige deel aan de doop met de Heilige Geest als hij zich bekeert; dat wil zeggen, als hij een deel wordt van het Lichaam van Christus (1 Korinthe 12:13). Als je nog vragen hebt over de doop met de Heilige Geest, bestudeer dan bijlage 4.

Christelijke doop (in water)

Zoals we in les 4 zagen, is dit de doop die de Heere Jezus instelde en die werd uitgevoerd door Zijn discipelen. Dit is de doop in water, die de Heere Jezus verwacht van elke christen. Het is een symbolische handeling die onze bekering laat zien. Een handeling waarin de gelovige kort wordt ondergedompeld in water, waarbij hij zich in het openbaar identificeert met de dood, begraving en opstanding van de Heere Jezus.

Andere dopen

Als je goed kijkt in het Nieuwe Testament vind je zelfs nog meer dopen. Toen de Heere Jezus door Johannes de Doper werd gedoopt, was dat een speciale doop, want Jezus had geen zonde gedaan waarvan Hij Zich moest bekeren. We vinden ook een ‘doop met vuur’ (Mattheüs 3:11); dat is een doop van oordeel die nog moet komen, zoals wordt uitgelegd in het volgende vers (Mattheüs 3:12). In de Bijbel wordt de dood van de Heere Jezus ook een aantal keer ‘doop’ genoemd (Lukas 12:50, Mattheüs 20:22).

WAT REINIGT ONS VAN ONZE ZONDE?

Sommigen maken de fout te leren dat de christelijke doop nodig is om vergeving te krijgen, en dat het water van de doop Gods instrument is om ons te reinigen van de zonde. Dit idee kan ontstaan als we het doel van de verschillende dopen met elkaar verwarren. De christen wordt gedoopt omdat hij al vergeven is.

Onder de wet vroeg God van de Joden het bloed van een offerdier, om zonde te vergeven. Het offeren van een onschuldig dier zou hen eraan herinneren dat de dood het loon (gevolg) van de zonde is (Romeinen 6:23). Het zou hen ook klaarmaken om het ultieme offer van de Zoon van God te gaan begrijpen, die ‘na zijn eenmalig offer voor de zonden, voorgoed zijn plaats aan Gods rechterhand heeft ingenomen’ (Hebreeën 10:12, NBV). Het woord van God is glashelder: het is het bloed van onze Heere Jezus dat ons reinigt van alle zonde, en niet de doop. In 1 Johannes 1:7 lezen we: ‘Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde’, en ‘Jezus Christus... Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed’ (Openbaring 1:5).

**HET IS HET
BLOED VAN
ONZE HEERE
JEZUS DAT ONS
REINIGT VAN
ALLE ZONDE, EN
NIET DE DOOP**

WATBETEKENENHANDELINGEN2:38,HANDELINGEN 22:16 EN 1 PETRUS 3:21?

Dit zijn teksten die soms wat verwarring veroorzaken. In deze les een korte uitleg hierover. Voor een uitgebreidere studie van deze teksten kun je bijlage 5 lezen.

Handelingen 2:38

‘En Petrus zei tegen hen: ‘Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.’

We hebben al gezien dat het in de tijd van het boek Handelingen normaal was dat gelovigen onmiddellijk na hun bekering gedoopt werden. In dit vers bemoedigt de apostel Petrus zijn luisteraars om twee stappen tegelijk te nemen:

1. oprechte bekering (als een eerste en noodzakelijke voorwaarde)
2. christelijke doop

Door deze twee stappen op hetzelfde moment te nemen, lieten ze in het openbaar zien dat ze zich identificeerden met Christus als hun persoonlijke Verlosser. Dit had twee gevolgen:

1. hun zonden zouden worden vergeven
2. ze zouden de gave van de Heilige Geest ontvangen

Handelingen 22:16

‘Ananias zei tegen Saul: ‘En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heer.’

Sauls bekering, zijn innerlijke verandering, gebeurde enkele ogenblikken nadat hij op de grond viel, terwijl hij op weg was naar Damascus. Hij had daar een persoonlijke ontmoeting met Christus (Handelingen 9:4-6). Daarom noemt Ananias hem, die hem een paar dagen later bezoekt: ‘Saul, broeder’ (Handelingen 9:17). Vóór het bezoek van Ananias had Saul al geloofd en daarom de vergeving van zonden ontvangen. In dit bezoek moedigt Ananias Saul aan op

te staan en zich te laten dopen om zijn berouw, vergeving en verlossing te laten zien en zich in het openbaar te identificeren met Jezus Christus.

1 Petrus 3:20,21

‘... de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus.’

Dit vers noemt de redding van Noach en zijn familie tijdens de zondvloed, en gebruikt dit als voorbeeld om iets over de christelijke doop te zeggen. In deze vergelijking is de zondvloed een beeld van de doop, en de doop stelt de redding voor. De apostel Petrus maakt heel duidelijk dat ‘de doop het vuil van het lichaam (dat wil zeggen onze zonden) niet wegneemt’, maar het verlangen laat zien van de gedoopte persoon om in een nieuw leven te wandelen (Romeinen 6:4).

WELKE ZONDEN ZIJN ONS VERGEVEN ALS WE CHRISTEN WORDEN?

Wanneer we christen worden, ontdekken en erkennen we dat Christus onze zonden heeft gedragen op het kruis, en dat Hij met Zijn bloed ons gereinigd heeft van de zonde. De vraag is nu: van welke zonden heeft Hij ons gereinigd? Heeft Christus ons alleen de zonden vergeven die we gedaan hebben vóór onze bekering? Als dat het geval is, hoe kunnen we dan vergeving krijgen voor de zonden die we deze week en volgende week nog zullen doen? Zou het kunnen dat Christus ons alleen de zonden vergeeft die we specifiek belijden? Als dat het geval is, wat zou er dan gebeuren met die zonden die we niet beleden hebben en vergeten zijn? Het is fantastisch om te weten dat de werkelijkheid is dat het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, ons reinigt van alle zonde (1 Johannes 1:7).

Laten we hier eens even over nadenken. De Heere Jezus droeg al onze zonden aan het kruis. Al onze zonden. Dus ook de zonden die we deden vóór we christen werden, de zonden die we na onze beke-

ring hebben gedaan – inclusief de zonden die we ons niet herinneren en die we niet beleden hebben – en de zonden die we nog zullen doen in de toekomst, vanaf vandaag tot het einde van ons leven op aarde. De apostel Johannes zegt: ‘Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden’ (1 Johannes 2:1,2). Dit betekent dat de vergeving die we nodig hebben voor de toekomst verzekerd is door het offer van het Lam van God. Elke nieuwe zonde die we doen wordt bedekt door het volmaakte werk van Christus op Golgotha. Voor elke nieuwe zonde van ons wil Jezus Christus ons verdedigen bij de Vader. Zijn naam zij geprezen voor altijd!

Wanneer wij als gelovigen zondigen, verliezen we de blijdschap van onze redding. Elke dag moeten we ‘schoon’ zijn om in harmonie met onze Heere te leven. Jezus vergeleek dit geestelijk schoon zijn met het wassen van voeten (Johannes 13:5-10). Deze dagelijkse schoonmaakbeurt krijg je door het bestuderen van Gods Woord en door het belijden van je zonden. ‘Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid’ (1 Johannes 1:9). Wanneer we ons ervan bewust worden dat we gezondigd hebben, moeten we serieus onze zonde belijden aan onze hemelse Vader. Lees in dit verband ook de aansporingen in Jakobus 4:8-10.

Wat gebeurt er als ik de zonden die ik heb gedaan oprecht belijd aan de Heere? 1 Johannes 1:9 zegt dat God getrouw en rechtvaardig is. God zal altijd onthouden dat Christus aan het kruis al heeft betaald voor onze zonden. Hij zal geen andere betaling eisen. De tekst zegt ook dat Hij ons de zonden zal vergeven en ons zal reinigen van alle ongerechtigheid. Daarom mogen we 100% zekerheid hebben dat God onze zonden zal vergeven. Het is niet nodig om boete te doen of iets anders om Gods vergeving te verdienen. Dank de Heere liever en prijs Hem voor Zijn volledige en gratis vergeving!

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Wil jij je laten schoonmaken door het woord van God? Ben je je bewust van een zonde in je leven die de Heere verdriet doet?

Misschien is dit het juiste moment om even te stoppen met lezen en te reageren op de stem van de Heilige Geest in je hart. Belijd eerlijk je schuld en toon berouw aan de Heere. En leer dan om in de geweldige vergeving van de Vader te geloven, die te accepteren en er van te genieten.

6

WAT BETEKENT DE CHRISTELIJKE DOOP? (1)

IDENTIFICATIE MET CHRISTUS IN ZIJN DOOD EN OPSTANDING

De evangeliën bevatten de opdracht de christelijke doop in praktijk te brengen en in het boek Handelingen staan een aantal voorbeelden van christenen die gedoopt worden. Om de betekenis van de doop te begrijpen, moeten we zoeken in de rest van het Nieuwe Testament, vooral in de brieven. Sommigen noemen de doop ‘een stap van gehoorzaamheid’, omdat de nieuwe gelovige die gedoopt wil worden zijn liefde voor de Heere laat zien en gehoorzaamt aan Zijn bevel. Maar waarom heeft Jezus ervoor gekozen om mensen in het water onder te dompelen? Is er niet een eenvoudiger manier om onze liefde en gehoorzaamheid aan de Heere te tonen?

Het Oude Testament bevat een groot aantal symbolische handelingen of kleine ‘dramastukjes’ om geestelijke werkelijkheden te laten zien. We lezen van het Pascha en andere feesten, de besnijdenis van elke Joodse man, reinigingsrituelen, offers die worden uitgevoerd door priesters in Israël en nog veel meer. Het Nieuwe Testament verwijst naar deze zichtbare activiteiten als ‘schaduwen’ van geestelijke werkelijkheden (Hebreeën 10:1). In het Nieuwe Testament vinden we ook een aantal symbolische handelingen, die we serieus moeten nemen. De doop is daar één van. Het is een stukje ‘drama’, de uitvoering van een bepaald beeld, dat de Heere vraagt

van elke christen als hij tot geloof komt of kort daarna. Het hoeft maar één keer uitgevoerd te worden, als een illustratie van iets dat gebeurde op het moment van de bekering.

Als we christen worden, gebeuren er een heleboel dingen: op dat moment zijn onze zonden vergeven, worden we rechtvaardig verklaard, worden we opnieuw geboren, ontvangen we de Heilige Geest, worden we kinderen van God, maken we deel uit van het Lichaam van Christus (de kerk) en nog veel meer. De christelijke doop door onderdompeling is ontworpen door God om twee van deze veranderingen in het bijzonder uit te beelden. Dit zijn:

1. onze éénmaking met Christus in zijn dood en opstanding
2. het einde van de oude mens en het begin van een nieuw leven

De eerste vertegenwoordigt een verandering in onze positie in de ogen van God, satan en de hele geestelijke wereld. In deze les zullen we die nieuwe positie gaan ontdekken. De tweede vertegenwoordigt een verandering in onze innerlijke toestand. We zullen deze verandering uitvoeriger in de volgende les bekijken. Nu zullen we kijken naar:

1. Wat betekent het om 'in Christus' te zijn?
2. Gestorven en begraven met Christus
3. Opgestaan met Christus

WAT BETEKENT HET OM 'IN CHRISTUS' TE ZIJN?

We vinden de meest uitgebreide uitleg over de betekenis van de doop in Romeinen 6:1-14. In vers 3, net als in Galaten 3:27, wordt ons verteld dat we 'gedoopt zijn in Christus Jezus'. De uitdrukking 'in Christus' komt heel vaak voor in het Nieuwe Testament en wordt meestal gebruikt in verband met de vele zegeningen die we hebben gekregen als gelovigen omdat we één gemaakt zijn met Christus.

Stel je eens voor dat je een busreis maakt tussen twee steden. Als de bus het busstation verlaat, verlaat jij ook het busstation, want je bent 'in de bus'. Als de bus over een brug rijdt, ga jij ook over de brug, want je bent 'in de bus'. Als de bus in een bocht van de weg raakt en in een ravijn valt, lijdt jij ook onder de treurige gevolgen,

want je bent ‘in de bus’. Als de bus op tijd op de plaats van bestemming arriveert, kom jij ook op tijd aan. Doordat je positie in de bus is, raakt alles wat er met de bus gebeurt jou ook.

Als we geloven in Jezus, geeft God ons automatisch een nieuwe positie ‘in Christus’. Omdat elke gelovige ‘in Christus’ is en Christus heilig is, ziet God de Vader ons ook als heilige mensen. Hij noemt ons ‘heiligen’ of ‘heilig’ (1 Korinthe 1:2), en verzekert ons daarom: ‘Er is nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn’ (Romeinen 8:1).

Omdat elke gelovige ‘in Christus’ is, en er maar één Christus is, ziet God de Vader ons allen als één lichaam: ‘Zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus’ (Romeinen 12:5). God rekent niet met verschillende kerken en menselijke groeperingen.

We weten dat Christus gestraft werd voor onze zonden toen Hij aan het kruis stierf. Sinds we ‘in Christus’ zijn, is onze schuld volledig betaald en zijn onze zonden weg. Daarom lezen we dat ‘ook God in Christus u vergeven heeft’ (Efeze 4:32).

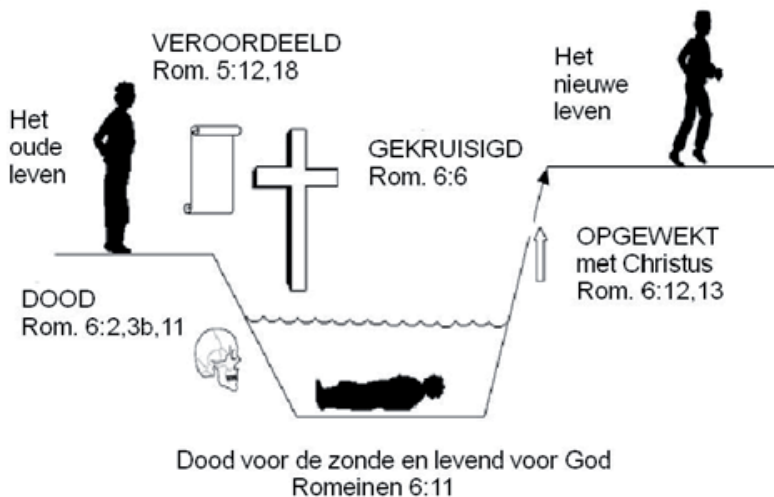
Als een gelovige zich laat dopen, geeft hij een openbaar getuigenis dat hij ‘in Christus’ is. Hij beeldt zijn volledige identificatie met Christus in Zijn dood, begrafenis en opstanding uit. Hij laat zien dat, zoals Christus stierf en opstond, hij ook stierf en opstond, want hij is ‘in Christus’.

**OMDAT ELKE
GELOVIGE ‘IN
CHRISTUS’ IS EN
CHRISTUS HEILIG
IS, ZIET GOD DE
VADER OOK ALS
HEILIGE MENSEN**

GESTORVEN EN BEGRAVEN MET CHRISTUS

Dit is één van de prachtige besluiten van God. Wanneer wij geloven in de Heere Jezus, beschouwt God ons als ‘met Christus gekruisigd’ (Galaten 2:20), als ‘begraven met Christus’ (Kolossenzen 2:12) en als ‘gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood’. Dat betekent: God ziet de nieuwe gelovige als dood en gekruisigd in de dood en de kruisiging van de Heere Jezus. De Heere Jezus leed in de plaats van de zondaar die gelooft in zijn naam.

Dit geweldige feit wordt voorgesteld in de doop, als iemand wordt ondergedompeld in het water. Hij wordt voor een kort moment ‘be-graven’ waaruit blijkt dat zijn dood al heeft plaatsgevonden toen de Heere Jezus stierf.

Figuur 1

Wanneer iemand sterft, gebeuren er een aantal dingen. Bijvoorbeeld: als hij getrouwd is op het moment dat hij sterft, is zijn vrouw daarna vrij om met iemand anders te trouwen. Als hij een boerderij had op het moment van zijn dood, is die vanaf dat moment van zijn erfgenamen. Ook onze dood met Christus heeft een aantal gevolgen. Laten we er eens twee bekijken:

We hebben niet langer een schuld

Door te sterven in Christus, is de gelovige ‘rechtens vrij van de zonde’ (Romeinen 6:7). Dit betekent dat Christus de volledige prijs voor al onze zonden betaalde. Wat een prachtig gevolg! Wie kan ons nu nog komen beschuldigen of voor het gerecht slepen? Wij hebben geen schuld meer! We zijn vrij!

We zijn bevrijd van de wet

‘De wet heerst over de mens zolang hij leeft... zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet’ (Romeinen 7:1,4). Dit is een ander prachtig gevolg: vrij van de wet! De wetten en straffen uit het Oude Testament hebben geen macht over dode mensen, en in Christus is de gelovige gestorven.

Onze nieuwe positie in Christus bevrijdt ons van de zware eisen van de wet. Niets ontsnapt aan de aandacht van onze God en Vader. Laten we Hem voor eeuwig prijzen! Als christenen willen wij onze Heere gehoorzamen omdat we van Hem houden, en niet omdat we onder de wetten leven die aan Mozes gegeven zijn voor het volk Israël. We moeten deze vrijheid die we hebben ‘in Christus’ waarderen en beschermen en niet terugkeren naar ‘slavernij’ (Galaten 4:9), met regels en voorschriften die God nooit ontworpen heeft voor de christen.

OPGESTAAN MET CHRISTUS

Als we gedoopt worden, worden we eerst ondergedompeld in water, een beeld van het met Christus gestorven en begraven zijn. Daarna komen we weer omhoog uit het water, het feit uitbeeldend dat we, toen we Hem aannamen als Verlosser, we ook zijn opgestaan met Hem (Efeze 2:6). Zie figuur 1. De Heere heeft veel aanwijzingen achtergelaten voor degenen (onder ons) die ‘met Christus opgewekt’ zijn. Met Christus gestorven zijn, bevrijdt ons van de wet en van de schuld van onze zonde. Opgestaan zijn met Christus brengt ons in een nieuw leven. Dus, wat zegt de Heere tegen degenen die ‘opgestaan’ zijn?

Zoekt de dingen die boven zijn

‘Zoek de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit’. Zet je gedachten op wat boven is, niet op de dingen van de aarde. ‘Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God’ (Kolossenzen 3:1-3). Met andere woorden: de ‘opgestane’ persoon zou moeten leven in overeenstemming met zijn nieuwe positie.

‘Zo roep ik u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen’ (Efeze 4:1-2). Net zoals een nieuwe minister-president zich moet gedragen in overeenstemming met zijn positie als minister-president, moeten wij als gelovigen ons gedragen in overeenstemming met onze nieuwe positie. We moeten ons gedragen en handelen met de eeuwigheid in ons achterhoofd, en onze schatten bouwen in de hemel en niet op aarde.

Geen angst

Het is nu niet meer nodig bang te zijn voor satan en zijn demonische dienaren, want zij zijn verslagen vijanden. Door Zijn opstanding versloeg de Heere Jezus satan en zijn team eens en voor altijd. Wij als christenen delen in deze overwinning. Satan weet heel goed dat elke gelovige stevig verankerd is in het zegevierende team van Jezus. Ben je soms bang voor satan of demonische invloeden? Vergeet je positie niet! Je bent ‘in Christus’. Na Zijn opstanding zei de Heere Jezus: ‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde’ (Mattheüs 28:18).

Wij worden opgeroepen om nuchter en waakzaam te zijn, omdat satan als doel heeft de christen die afgeweken is te beschadigen (1 Petrus 5:8). Maar we hoeven nooit bang te zijn voor satan of enige andere gevallen engel.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Geniet je ervan om veilig te zijn ‘in Christus’? Is jouw leven in overeenstemming met die positie? Laat je in je dagelijks leven zien dat je de dingen van boven zoekt?

7

WAT BETEKENT DE CHRISTELIJKE DOOP? (2)

HET EINDE VAN DE OUDE MENS EN HET BEGIN VAN EEN NIEUW LEVEN

In de vorige les hebben we de symbolische betekenis onderzocht van de christelijke doop: een demonstratie dat de gelovige is gestorven en opgestaan met Christus en dat hij een nieuwe positie heeft in de ogen van God en van satan. In deze les zullen we de tweede symbolische betekenis van de christelijke doop bekijken: onze ‘oude mens’ is gestorven en we zijn nu een ‘nieuwe schepping’. Aan de hand van deze vragen zullen we kijken naar deze verandering van onze innerlijke toestand:

1. Hoe ziet de ‘oude mens’ er uit?
2. Hoe ziet de ‘nieuwe mens’ er uit?
3. De strijd tussen de twee naturen
4. Leef je nieuwe leven!

HOE ZIET DE ‘OUDE MENS’ ER UIT?

De Bijbel gebruikt de term ‘oude mens’ (of ‘oude ik’) om aan te geven dat we de zondige aard van Adam hebben geërfd. Dit wordt ook wel ‘het vlees’ genoemd en soms heeft het gewoon de naam ‘zonde’. Dit is wat ons brengt tot zondigen, tot slechte daden, tot overtreden. De Bijbel vergelijkt het met een slechte boom die alleen slechte vruchten kan voortbrengen. Onze ‘oude mens’ kan alleen

maar zondigen, hij kan niets voortbrengen wat God fijn vindt. De mooiste en meest edele dingen die de 'oude mens' doet, zijn in Gods ogen als een 'bezoedeld kleet' (Jesaja 64:6). 'De oude mens... die te gronde gaat door de misleidende begeerten' (Efeze 4:22), kan niets goeds doen, hij doet alleen wat slecht is. De 'oude mens' verbetert niet als we christen worden.

Bij de bekering verliest de 'oude mens' het eigendomsrecht op ons leven, maar blijft net zo slecht. Hoewel de 'oude mens' in de gelovige zal blijven tot de Heere terugkomt, moeten we ons leven er niet door laten beheersen.

Vanuit Gods gezichtspunt is onze slechte oude natuur terechtgesteld en gestorven. Hij heeft zijn verdiende loon ontvangen: hij is veroordeeld en gestraft. Wanneer? Aan het kruis van de Heere Jezus Christus, waar 'onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden' (Romeinen 6:6).

**DE GELOVIGE IS
NIET EEN SLAAF VAN
DE ZONDE, MAAR
EEN SLAAF VAN DE
GERECHTIGHEID**

Wij ervaren dat deze corrupte oude natuur nog steeds bestaat. Hij kan nog steeds de manier waarop we leven beïnvloeden. Maar deze 'oude mens' is niet langer de baas over het leven van de ge-

lovige (Romeinen 6:14). Dit is de reden waarom de gelovige niet langer slaaf van de zonde hoeft te zijn. In de Heere vindt de gelovige de kracht om deze akelige oude natuur dood te houden. De gelovige is niet langer een slaaf van de zonde die hem de baas is, maar hij is nu een slaaf van de gerechtigheid (Romeinen 6:18). Zijn overwinning is verzekerd in Christus!

HOE ZIET DE 'NIEUWE MENS' ER UIT?

De 'nieuwe mens' is 'geboren uit God' (Johannes 1:12,13). Door de nieuwe geboorte wordt de natuur van God bij ons ingeplant. Die is helemaal nieuw en helemaal goddelijk (2 Petrus 1:4). Wanneer iemand de Heere Jezus als zijn Heere en Redder aanvaardt, wordt hij 'wedergeboren'. Niet op een zichtbare manier, zoals bij zijn eerste

geboorte, maar in geestelijke zin (Johannes 3:5-8). Het Woord van God stelt: 'als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping' (2 Korinthe 5:17).

Deze waarheid is zo bijzonder dat het gemakkelijk te verwarren is met iets anders. Het is waar dat we de Heilige Geest ontvangen als we ons bekeren, maar de Heilige Geest is niet de 'nieuwe mens'. De Heilige Geest is God, en Hij is het die deze nieuwe mens scheidt (Johannes 3:5). Sommigen denken dat God na onze bekering de 'oude mens' wegneemt en vervangt door de 'nieuwe mens', zodat het onmogelijk is voor de echte gelovige om te zondigen. Als we dat denken 'bedriegen we onszelf' (1 Johannes 1:8). Anderen denken dat God geleidelijk de 'oude mens' verandert in de 'nieuwe mens', maar de waarheid is dat we de 'oude mens' van Adam erven, maar de 'nieuwe mens' ontvangen van Christus. Als christen hebben we beide naturen zolang we op aarde zijn. Ze zijn met elkaar in conflict en strijden voortdurend om voorrang.

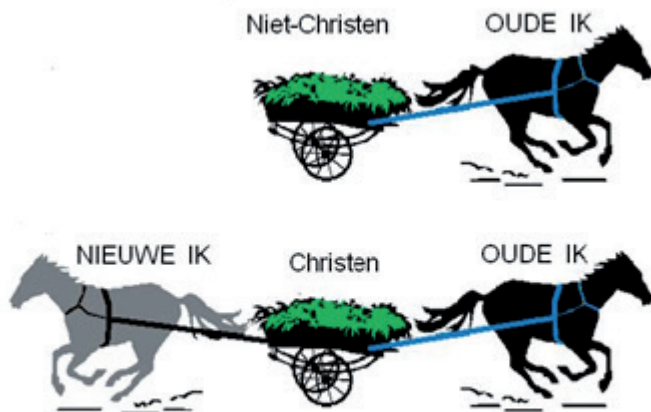
De 'nieuwe mens' is een nieuw wezen met een goddelijke natuur, die wordt geboren op het moment van onze bekering: een nieuwe Hans, een nieuwe Simone. De 'nieuwe mens' zondigt niet, hij kan niet zondigen omdat hij uit God geboren is (1 Johannes 3:9). Dat is de reden waarom de 'nieuwe mens' de wereld overwint (1 Johannes 5:4). Is dat niet geweldig? Onze liefhebbende Vader heeft ons in Zijn Zoon veel meer gegeven dan we ooit zouden kunnen vragen of bedenken. Het is goed in dat bewustzijn te leven.

DE STRIJD TUSSEN DE TWEE NATUREN

Misschien vraag je jezelf nu af: als ik een nieuw schepsel ben, waarom zondig ik dan nog steeds? Als mijn 'nieuwe mens' niet zondigt, waarom bezwijk ik dan soms toch voor verleidingen?

Romeinen 7:21-25 vertelt ons dat er een voortdurende strijd is tussen onze 'innerlijke mens' (de 'nieuwe mens') en het 'vlees' (de 'oude mens'). Deze twee staan steeds tegenover elkaar. We merken dat conflict wanneer er verleiding is: ik voel een kracht die me aanmoedigt om mijn eigen gang te gaan en te zondigen, en een andere kracht die me aanmoedigt om juist niet te zondigen. De gelovige die een leven leeft in overeenstemming met zijn 'nieuwe mens' is een

‘geestelijke’ christen, en de gelovige die de ‘oude mens’ toestaat te overheersen noemt men een ‘vleselijke’ christen (1 Korinthe 3:1-3). Nu is de vraag natuurlijk: Wat kan ik doen om te leven in overwinning over mijn ‘vlees’ ?

figuur 2

Probeer je leven eens voor te stellen als een paard en wagen. Het paard stelt onze ‘oude mens’ voor, die de wagen trekt. Vanaf onze kindertijd bepaalt deze ‘oude mens’ de snelheid en richting van ons leven. Na onze bekering ontvangen we van Christus onze ‘nieuwe mens’. Het is alsof er een nieuw paard wordt ingespannen aan onze wagen. We hebben nu twee paarden aan onze wagen, maar ze kijken in tegengestelde richtingen. Welke kant zal de wagen op gaan? Het antwoord is heel simpel: in de richting van het sterkste paard. Als je ‘oude mens’ het sterkst is, zal je wagen in die richting gaan. Je manier van leven zal erg lijken op die van de niet-christenen.

Als het ‘nieuwe paard’ de wagen in de gewenste richting trekt, zal dit te zien zijn. Nieuwe verlangens, nieuwe ambities, nieuwe prioriteiten, een nieuwe manier van kijken naar het leven, een nieuwe manier van kijken naar de zonde, nieuwe doelen. Kortom, een hele nieuwe manier van leven.

Wat zouden we allemaal graag verlost worden van dat ‘oude paard’! Maar zondige neigingen zullen met ons mee blijven gaan tijdens de rest van ons leven op aarde. Pas als we bij de Heere zijn

worden we vrij van onze oude natuur. Wat geweldig zal het daar in de hemel bij de Heere zijn! Tot dat moment aanbreekt, gaat de strijd verder. Om ons te helpen een leven van overwinning te leiden zijn een paar dingen nodig:

Geef je nieuwe natuur ‘te eten’

Het oude paard wordt sterker als het gevoed wordt met allerlei vuilnis. Als je kijkt naar een slechte film of een slecht tijdschrift leest, wordt je ‘oude mens’ versterkt. Vriendschappen en gesprekken zonder God, bezoeken aan verkeerde plaatsen, materialisme, veel televisieprogramma’s en seculiere muziek voeden en versterken onze ‘oude mens’. Eigenlijk is de hele wereld vol van dingen die het ‘oude paard’ te eten geven. Dat is de reden waarom wij bewust moeten leven. We moeten ons vlees niet verzorgen zoals in Romeinen 13:14 staat. Het ‘nieuwe paard’ is echter totaal verschillend. De nieuwe natuur voedt zich met de dingen van de Geest. Deze natuur wordt gevoed met het Woord van God, met de kennis van de Heere Jezus en met het contact met God. Daarom is het zo belangrijk voor je om deel uit te maken van een gezonde christelijke (plaatselijke) gemeente, om elke dag de Bijbel te lezen en er over na te denken, om delen van de Bijbel uit je hoofd te leren en te bestuderen, net zoals je doet met deze cursus. Ook goede vriendschappen met andere christenen stimuleren je nieuwe natuur (2 Timotheüs 2:22). Als we goed ‘eten’ zal onze nieuwe natuur worden versterkt in de strijd tegen onze oude natuur. Je zult merken dat dit een voortdurend innerlijk conflict is, en de sterkste wint. Breng jij de discipline op om je nieuwe natuur regelmatig te eten te geven?

Vraag de Heere om hulp

Als de strijd zwaarder wordt, als je in sterke verleiding komt, kun je niet bouwen op je eigen kracht en wijsheid. Richt een kort en krachtig gebed tot de Heer: ‘Heer, help me om datgene te doen waarvan ik weet dat het goed is!’ ‘God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt’ (1 Korinthe 10:13).

Vlucht voor verleiding

We moeten die dingen die ons zwak maken of tot zonde verleiden uit de weg gaan. ‘Vlucht weg van de hoererij’ (1 Korinthe 6:18). ‘Vlucht weg van de afgodendienst’ (1 Korinthe 10:14). ‘U echter, o mens die God toebehoort, ontvlucht deze dingen – hebzucht, liefde voor geld, materialisme’ (1 Timotheüs 6:8-11). ‘Ontvlucht de begeerten van de jeugd’ (2 Timotheüs 2:22). Het is waar dat we weerstand moeten bieden aan de duivel, maar verleidingen moeten we niet weerstaan, maar ontvluchten.

LEEF JE NIEUWE LEVEN!

Een geboorte is het begin van nieuw leven. Met de doop laten we zien dat onze ‘oude mens’ niet meer de baas is, maar dat we opnieuw geboren zijn, dat we van God een ‘nieuwe mens’ gekregen hebben. De uitdaging voor ons is, dat we ons nieuwe leven gaan (be)leven. In de Bijbel vinden we daar een paar richtlijnen voor.

Probeer niet populair te zijn in de wereld

De wereld zonder Christus wordt overheerst door ‘de oude mens’. Populair zijn in deze wereld betekent het verloochenen van Gods principes. We laten onze ‘oude mens’ de baas zijn. Hoe zag de apostel Paulus de wereld? ‘Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld’ (Galaten 6:14). Vergeet niet dat de wereld onze Heere Jezus afgedankt en gekruisigd heeft. Probeer niet populair te worden in deze wereld of die na te doen (Lukas 6:26). Je hoort er niet meer bij (Johannes 17:14-16).

Geef je nieuwe natuur de ruimte om zich te uiten

God vraagt ons niet om schijnheilig te zijn of te doen alsof. Nee, het is juist precies omgekeerd! De Heere roept ons op om te leven zoals we zijn, ons ‘oude ik’ af te leggen als een versleten jas en ons ‘nieuwe ik’ aan te doen (Kolossenzen 3:9-10). Dat betekent dat we

ons niet langer zo gedragen als toen we nog niet gered waren. Als we daarin groeien, zal onze nieuwe natuur meer en meer de boventoon gaan voeren in onze gedachten, woorden en daden.

Dien je nieuwe eigenaar met liefde en toewijding

Vroeger gebruikten we al onze energie om onze 'oude mens' een plezier te doen. Nu 'stellen we onze leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging' (Romeinen 6:19). Dit betekent dat we gehoorzamen aan een nieuwe meester, een nieuwe eigenaar. Vroeger dienden we satan en de zonde. Nu mogen we met nog veel meer toewijding en enthousiasme de Heere dienen met ons lichaam, onze geest, ons werk, onze familie, onze tijd, onze spullen. Laten we onze Heere dienen met alles wat we zijn en hebben!

Vat de zonde niet licht op

Het Woord van God leert ons in Galaten 6:8 dat we niet moeten zaaien om de 'oude mens' te plezieren. Als je weet dat iets niet goed is, ren er dan voor weg. Wees radicaal! Zaaian om je 'oude ik' een plezier te doen, tijd besteden aan verkeerde dingen en daarvan genieten, zal je oude mens alleen maar sterker maken. Het zal je manier van leven gaan overheersen. Uiteindelijk pluk je er de bittere vruchten van. Houd jezelf bezig met de Geest, met de dingen van de hemel, met de Heere Jezus zelf. Maak tijd voor gebed en Gods Woord. Deze dingen zijn 'leven en vrede' (Romeinen 8:6). Dit is het leven dat de Heere Jezus bedacht heeft voor zijn volgelingen, en het is de enige manier om echt geluk te ervaren.

Laat je leiden door de Heilige Geest

In Romeinen 8:14 leren we dat iedere christen moet worden geleid door de Heilige Geest. Met andere woorden: zoek de leiding van de Heilige Geest in je dagelijkse beslissingen.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Is er een verleiding waar jij regelmatig last van hebt? Wat ga je de volgende keer doen als je verleid wordt? Sta je vriendschappen of levenswijzen toe die je oude natuur ‘te eten’ geven? Probeer je populair te zijn onder niet-christenen?

8

WELKE VERANTWOORDELIJKHEDEN KRIJG IK NA DE DOOP?

De meesten van ons zijn bang voor het op zich nemen van meer verantwoordelijkheden. Wij hebben liever een vrij leventje zonder te veel toezeggingen en verplichtingen. We houden niet van het idee dat iemand anders ons vertelt wat we moeten doen. Sommige mensen vragen: 'Als ik gedoopt word, krijg ik dan allerlei nieuwe verantwoordelijkheden?' Er zijn mensen die zich maar niet laten dopen omdat ze zich dan verplicht voelen om de Heere te gehoorzamen. Is dit een juiste manier van denken? Natuurlijk niet! In deze les zullen we kijken naar:

1. De relatie tussen voorrecht en verantwoordelijkheid
2. Welke verantwoordelijkheden krijg ik als ik gedoopt ben?
3. Welke verantwoordelijkheden kreeg ik toen ik mijn leven aan de Heere Jezus gaf?
4. Van wie krijg ik deze verantwoordelijkheden?

DERELATIE TUSSEN VOORRECHTEN VERANTWOORDELIJKHEID

Alle voorrechten brengen een verplichting of een mate van verantwoordelijkheid met zich mee. Om een fijne baan te krijgen is het meestal nodig dat je op tijd werkt en afspraken nakomt. Om een

gelukkig gezin te krijgen, dat goed functioneert, moeten zowel de man als de vrouw bepaalde verplichtingen op zich nemen. De luie werknemer en de onverantwoordelijke ouder hebben allebei verantwoordelijkheden. Het probleem is dat ze zich daarvan niet bewust zijn, of er voor gekozen hebben om ze te negeren.

In eerdere hoofdstukken hebben we geleerd dat onze redding een onvoorwaardelijk voorrecht is. Het hangt af van het verlossende werk van de Heere Jezus voor ons, en niet van onze inspanningen of gedrag. Maar er zijn een paar duidelijke voorwaarden als we willen groeien, als we vruchten voor God willen voortbrengen of als we vrede en vreugde willen ervaren in ons christelijk leven.

WELKE VERANTWOORDELIJKHEDEN KRIJG IK ALS IK GEDOOPT BEN?

Bekijk het eens op deze manier: Wanneer wordt een christen verantwoordelijk om met zijn slechte gewoonten te breken en een goed leven te gaan leiden? Als hij zijn leven aan Jezus geeft of pas nadat hij is gedoopt? Natuurlijk direct na zijn bekering!

Wanneer wordt een gelovige verantwoordelijk om regelmatig samen te komen met andere gelovigen? Als hij zijn leven aan Jezus geeft, of pas nadat hij is gedoopt? Natuurlijk ook direct na zijn bekering!

Wanneer wordt een christen verantwoordelijk om te voorzien in de behoeften van anderen? Als hij zijn leven aan Jezus geeft, of nadat hij is gedoopt? Het is duidelijk: direct na de bekering. Het is interessant om hier over na te denken. Een christen krijgt al die verantwoordelijkheden op het moment van zijn bekering. Als een gelovige is gedoopt, krijgt hij geen nieuwe verantwoordelijkheden.

**ALS EEN GELOVIGE
IS GEDOOPT, KRIJGT
HIJ GEEN NIEUWE
VERANTWOORDELIJKHEDEN**

Laten we ons eens voorstellen dat Peter verkeersregelaar wil worden. Hij koopt alvast een fluitje. Maar het feit dat hij een fluitje gekocht heeft, maakt hem nog geen verkeersregelaar. Ook als hij er op een druk kruispunt op gaat staan blazen zal hem dat niet tot verkeersregelaar maken. Nee, om verkeersregelaar te worden, moet

Peter een arbeidscontract ondertekenen van het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Als hij het contract getekend heeft, wordt Peter een echte verkeersregelaar en krijgt hij direct een aantal privileges en verantwoordelijkheden van het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Maar de automobilisten op de weg zullen niet weten dat hij een verkeersregelaar is tot hij zijn uniform aantrekt.

Ook wordt Lieneke geen christen omdat ze een Bijbel heeft gekocht, of het gedrag van christenen probeert na te doen. Ze moet haar leven aan de Heere Jezus geven – zoals we hebben gezien in les 2. Je laten dopen is zoiets als het aantrekken van het uniform. Jennifer krijgt haar verantwoordelijkheden naar de Heere Jezus op het moment van haar bekering. Als ze wordt gedoopt, laat ze in het openbaar zien dat ze haar leven heeft gegeven aan de Heere Jezus.

WELKE VERANTWOORDELIJKHEDEN KREEG IK TOEN IK MIJN LEVEN AAN DE HEERE JEZUS GAF?

Wanneer we ons laten dopen, krijgen we dus geen nieuwe verplichtingen of verantwoordelijkheden. De verandering is, dat de verantwoordelijkheden die wij kregen bij onze bekering nu voor iedereen zichtbaar worden. Laten we eens kijken naar een aantal van deze verantwoordelijkheden.

Gehoorzaam het Woord van God

Onze hemelse Vader leidt ons door Zijn Woord. Daarom is het belangrijk dat we tijd maken om het te lezen en er over na te denken, zodat het woord van Christus ‘in rijke mate in u kan wonen’ (Kolossenzen 3:16). Als we echt van de Heere Jezus houden, zullen we proberen om gehoorzaam te zijn aan Zijn Woord (Johannes 14:21). Als we gehoorzaam zijn, zullen we groeien in heiligheid en goede werken doen, en wij zullen de naam van de Heere daarmee eren.

Bid regelmatig

Onze Vader in de hemel is geïnteresseerd in elk detail van het leven van Zijn kinderen. De Bijbel zegt: ‘Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzeg-

ging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus' (Filippenzen 4:6,7).

Ontmoet andere gelovigen

Het lichaam van Christus (de kerk) is niet een uitvinding van mensen. God ontwierp het christelijke leven zo, dat het het beste tot zijn recht komt als het wordt beleefd samen met andere gelovigen in een Christelijke gemeente of plaatselijke kerk. De apostel Paulus spoorde Timotheüs aan: 'Ontvlucht de begeerten van de jeugd. Jaag rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart' (2 Timotheüs 2:22).

In Hebreëen 10:24-25 worden we ook aangespoord om elkaar te ontmoeten en elkaar 'aan te vuren tot liefde en goede werken'. Vanaf het moment van je bekering, moet je er prioriteit aan geven om regelmatig bijeen te komen met andere gelovigen. Samen God prijzen, hulp van anderen ontvangen en zelf proberen om anderen te helpen. Dat kost tijd. Om die tijd te vinden, zou het best zo kunnen zijn dat je iets anders moet opofferen. Hoe serieus zoek je contact met andere gelovigen? Vergeet niet dat de Heere Jezus beloofd heeft dat Hij er bij is wanneer 'twee of drie' samenkomen in zijn naam (Mattheüs 18:20). Samenkomen als plaatselijke kerk is een belangrijk onderdeel van ons nieuwe leven.

**GEEF PRIORITEIT
OM REGELMATIG
BIJEEEN TE KOMEN
MET ANDERE
GELOVIGEN**

Deel het evangelie met anderen

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. Dit goede nieuws over vergeving, verlossing en het christelijke leven is niet iets dat alleen voor een paar bevoorrechte mensen is weggelegd. God verlangt er naar om zondaars te redden en hen met Zichzelf te verzoenen, en Hij heeft ervoor gekozen om ons, de gelovigen, te gebruiken als Zijn ambassadeurs (2 Korinthe 5:18-20)!

De apostel Paulus begreep het wonder van deze boodschap en schreef: '...ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft' (Romeinen 1:16). Ben jij op zoek naar mogelijkheden om over het evan-

gelie te praten met je vrienden en familie? God houdt van je vrienden en wil hen ook redden. Je kunt de inhoud van les 2 gebruiken om de boodschap van redding te delen met andere mensen.

Gebruik de middelen die de Heere heeft gegeven

Als wij ons leven aan de Heere Jezus geven, moeten we dat doen met alles wat we hebben (1 Kronieken 29:14). Daarom is het niet meer dan normaal dat iedere gelovige een deel van zijn of haar inkomen aan de Heere geeft. Onze hemelse Vader wil graag dat ieder van Zijn kinderen aan Hem een deel teruggeeft van wat Hij hen gegeven heeft gedurende de week (1 Korinthe 16:1-2). God houdt van mensen die hebben geleerd om met een dankbaar hart te geven (2 Korinthe 9:7). Hij maakt hen gelukkig en zegent hen.

Al deze verantwoordelijkheden blijf je houden na je doop. Ze worden niet opeens belangrijker na je doop, want ze waren dat altijd al! Een gelovige die gedoopt is, moet goed beseffen dat hij of zij openlijk Christus vertegenwoordigt voor de ogen van veel mensen. Een groot voorrecht en een grote verantwoordelijkheid!

VANWIEKRIJGIKDEZEVERANTWOORDELIJKHEDEN?

De gelovige krijgt zijn verantwoordelijkheden van de Heere Jezus zelf. Hij was degene die gestorven is voor de christen. Hij was het die ons kocht met zijn kostbaar bloed. Daarom moeten we geen slaven worden van mensen, een kerk of groep. De gelovige die zich onderwerpt aan de regels en wetten van mensen, verliest al snel de blijdschap en kracht in zijn christelijke leven. Dat betekent niet dat hij onafhankelijk moet leven van zijn medebroeders en zusters. En ook niet dat hij de Bijbelse raad die zij hem geven in de wind slaat. Maar het betekent wel, dat hij besluit om zich te laten dopen omdat de Heere Jezus dat aan hem vraagt. Hij zoekt andere gelovigen op, want dat is wat de Heere Jezus wil dat hij doet. Alleen aan Christus moeten we ons toewijden en gehoorzaam zijn. Alleen aan Christus leggen we rekenschap af van ons gedrag: ‘Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder ver-

gelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad' (2 Korinthe 5:10). Moge de Heere ons helpen om onze verantwoordelijkheden serieus te nemen!

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Zet jij tijd opzij om Gods Woord te lezen, te bidden en om regelmatig andere gelovigen te ontmoeten in een plaatselijke kerk? Leg je regelmatig wat geld opzij om aan de Heere te geven? Heb je het goede nieuws over Jezus onlangs nog met iemand gedeeld?

9

HOE MOET DE CHRISTELIJKE DOOP WORDEN UITGEVOERD?

In deze les zullen we een aantal praktische zaken die verband houden met de christelijke doop onder de loep nemen.

1. De methode van de doop: onderdompeling
2. Waar kan een doop plaatsvinden?
3. Welke kleding moet je dragen voor je doop?
4. Wie kan iemand anders dopen?
5. Zijn dooplessen voorafgaand aan de doop nodig?
6. Welke woorden worden uitgesproken wanneer iemand wordt gedoopt?
7. Wanneer is het nodig om een persoon opnieuw te dopen?

DE METHODE VAN DE DOOP: ONDERDOMPELING

Er zijn tenminsten drie goede redenen aan te voeren voor christelijke doop door onderdompeling, dus de persoon voor een kort moment helemaal onder water te laten gaan, namelijk:

De betekenis van het woord dat vertaald is als ‘de doop’

De Heilige Geest heeft ervoor gekozen om een Grieks woord te gebruiken dat betekent ‘zinken’, ‘onderdompelen’, ‘plonzen’ of ‘verven’ (zoals van stof). Dit doet denken aan totale onderdompeling.

De symbolische betekenis van de doop

Christelijke doop symboliseert onze éénmaking met Christus in Zijn dood, begrafenis en opstanding. Het onder water gaan en er weer uit tevoorschijn komen illustreert dit. Het is ook een goede ‘pantomime’ van de dood en begrafenis van ons oude leven en het begin van het nieuwe leven.

De Bijbelse voorbeelden

De verhalen over de doop in het Nieuwe Testament wijzen in de richting van doop door onderdompeling. Bijvoorbeeld het verhaal van de kamerling in Handelingen 8:38,39: ‘... en hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen zij uit het water opgekomen waren...’ We lezen dat de doop werd uitgevoerd ‘in’ water en niet ‘met’ water. Johannes, bijvoorbeeld, doopte in de rivier de Jordaan (Markus 1:5). De Bijbelse voorbeelden wijzen naar een doop door onderdompeling, waar ‘veel water’ was (Johannes 3:23).

WAAR KAN EEN DOOP PLAATSVINDEN?

Het Woord van God geeft geen specifieke plaats aan waar de doop moet plaatsvinden. Daarom mogen we ons vrij voelen om te dopen in welke plaats dan ook waar genoeg water is (Handelingen 9:18). Het kan een doopbassin zijn, maar ook een rivier, de zee, een badkuip of een zwembad. De gevangenbevaarder werd gedoopt in Filippi, ‘s nachts, in zijn eigen huis (Handelingen 16:33). De doop van de Ethiopiër vond plaats naast de weg op de reis terug naar zijn land (Handelingen 8:36-39). Het lijkt er op dat Lydia en haar familie werden gedoopt in de rivier naast de plaats waar een aantal van de dames gewend waren om te komen bidden, en deze rivier was niet de Jordaan (Handelingen 16:13-15).

**WE MOGEN
ONS VRIJ
VOELEN OM
TE DOPEN
IN WELKE
PLAATSDAN
OOK WAAR
GENOEG
WATER IS**

Deze en andere voorbeelden laten zien dat de doop normaal gesproken werd uitgevoerd vlak bij de plaats waar iemand tot geloof kwam. Dit is best logisch: de eerste plaats waar een persoon zijn bekering bekend moet maken is in zijn eigen huis, zijn eigen stad, waar hij bekend is.

WELKE KLEDING MOET JE DRAGEN VOOR JE DOOP?

De Bijbel zegt hier helemaal niets over. Als we ons dat realiseren, komt het een beetje gek over om er op te staan dat iemand speciale kleding draagt. De enige aanwijzing die we zouden kunnen geven is, dat het 'eerbare kleding, ingetogen en bezonnen' zou moeten zijn (1 Timotheüs 2:9). Niet alleen voor dames, maar ook voor heren. Daarom is het verstandig om geen kleren aan te doen die doorzichtig worden als ze nat zijn en geen rokken van licht materiaal die opbollen in het water.

WIE KAN IEMAND ANDERS DOPEN?

Hiervoor hebben we ook geen specifieke Bijbelse instructies gekregen. Soms zien we dat de evangelist zelf doopt (Handelingen 8:38). Maar de persoon die doopt hoeft geen speciaal begaafde broeder, ouderling, of full-time christelijk werker te zijn (Handelingen 9:18; 1 Korinthe 1:14-17). Uiteraard wordt verwacht dat degene die doopt een broeder is van onbesproken gedrag, die weet wat hij doet.

ZIJN DOOPLESSEN VOORAFGAAND AAN DE DOOP NODIG?

In de Bijbel lezen we niet dat het volgen van een aantal lessen voorafgaand aan de doop nodig is, en we vinden ook geen voorbeeld van een voorbereidingsklas voor degenen die zich willen laten dopen. Blijkbaar werd het onderwijs over de doop opgenomen in de boodschap van het evangelie, zodat degenen die geloofden direct werden gedoopt: 'Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt; en ongeveer drieduizend zielen werden er op die dag aan hen toegevoegd' (Handelingen 2:41). Bij zijn bekering vraagt de Ethio-

piër: ‘Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden?’ (Handelingen 8:36). Ze laten meteen de wagen stilhouden, gaan naar beneden in het water, en Filippus doopt hem. Over de gevangenebewaarder in Filippi, lezen we: ‘...hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen, en hij werd onmiddellijk gedoopt, en al de zijnen’ (Handelingen 16:33). Natuurlijk is het wel nodig om Gods plan van verlossing en het doel van de doop uit te leggen voordat iemand gedoopt wordt. We moeten ons verstand gebruiken. Omdat er soms verwarring bestaat over dit onderwerp, zijn sommige gelovigen van mening dat het verstandig is om een korte ‘doopcursus’ te geven voordat iemand gedoopt wordt. Het doel is de basiskennis aan te reiken en

**DE BIJBEL
STELT GEEN
CURSUS ALS
VOORWAARDE
VOORDEDOOP**

antwoord geven op vragen van mensen. Zo’n cursus kan een goed hulpmiddel zijn. Maar we wijken af van de Schrift als we zo’n cursus als voorwaarde voor de doop gaan stellen. Zulke lessen kunnen alleen aanbevolen worden. Er moeten niet te veel lessen zijn, om de tijd tussen bekering en doop niet onnodig te verlengen. Vergeet niet dat na de doop nog een heel leven volgt met mogelijkheden om te onderwijzen en lessen te leren!

Sommige gelovigen vinden dat voorafgaand aan de doop een gelovige eerst zijn fouten moet goedmaken (of op z’n minst een poging moet doen) zodat hij een duidelijk statement geeft van zijn christen-zijn. Bijvoorbeeld in kwesties zoals samenwonen zonder getrouwd te zijn, conflicten met anderen, verslavingen aan drugs of alcohol, enz. Als we zulke dingen oplossen, maakt dat de Heere blij en het laat iets zien van de werkelijkheid van het nieuwe leven (Kolossenzen 3:5-10). Als je worstelt met sommige van deze problemen, is het goed dat je erover in gesprek gaat met stabiele gelovigen in je plaatselijke kerk voor je wordt gedoopt.

WELKE WOORDEN WORDEN UITGESPROKEN WANNEER IEMAND WORDT GEDOOPT?

De Heere Jezus zei heel duidelijk: ‘Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest’ (Mattheüs 28:19). Maar in het boek Handelingen

zien we dat de gelovigen werden gedoopt 'in de naam van de Heere Jezus' (Handelingen 2:38; 8:16, 10:48, 19:5). Waarom dit verschil? Sommigen denken dat ze een tegenspraak gevonden hebben. Maar dat is niet het geval.

Om het wat simpeler te maken, kiezen sommigen ervoor om een deel van deze verzen te negeren. Maar dat is niet acceptabel, want alles in de Schrift is Gods Woord. Laten we eens een aantal mogelijkheden bekijken:

Sommige Bijbeluitleggers merken op dat in het boek Handelingen alle mensen die werden gedoopt de ware God (via het Oude Testament) al kenden. Wat hen ontbrak was het erkennen en aanvaarden van de Heere Jezus, als de Messias die God gezonden had. Daarom werden ze gedoopt 'in de naam van de Heere Jezus'. Heel anders was het voor pasbekeerde gelovigen uit de andere volken (de 'heidenen') die voorheen bezig waren met afgoderij en aanbidding van andere goden. Deze bekeerde heidenen moesten de enige ware God, de Drie-enige God, leren kennen, Die zichzelf heeft geopenbaard in drie verschillende Personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Voor verdere studie over het thema van de Drie-eenheid, raden wij je aan om bijlage 6 te bestuderen.

Andere Bijbeluitleggers wijzen op de leer, die het gedrag van de eerste christenen beïnvloedde: 'En alles wat u doet met woorden of met daden, doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus' (Kolossenzen 3:17). Omdat ze gewend waren om alles te doen in de naam van de Heere Jezus, is het geen verrassing om te lezen dat deze gelovigen ook doopten in de naam van de Heere Jezus.

Er zijn ook Bijbeluitleggers die zich afvragen: 'Wat betekent het om te dopen in de naam van Jezus?' Ze concluderen dat het betekent dat men doopt met het gezag van de Heere Jezus en dat men Zijn instructies opvolgt, namelijk het dopen volgens Mattheüs 28:19.

Welke uitleg nu ook het meest juist is, het is goed te beseffen dat in de Heere Jezus Christus 'heel de volheid van de Godheid lichamelijk woont' (Kolossenzen 2:9). Wanneer de nieuwe gelovigen werden gedoopt in de naam van de Heere Jezus, werden zij gedoopt in de naam van 'de volheid van de Godheid'. Daarom moeten we oppas-

sen niet onze eigen regels te maken en de doop in de naam van de Heere Jezus te verbieden, als mensen geloven in de enige ware God geopenbaard als Vader, Zoon en Heilige Geest.

De gelovige die simpelweg de aanwijzingen van de Heere Jezus gehoorzaamt en zich laat dopen 'in de de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest', heeft niets te vrezen. Hij is gedoopt met de woorden die Jezus gaf om te worden gebruikt voor de christelijke doop.

WANNEER IS HET NODIG OM IEMAND OPNIEUW TE DOPEN?

Het is Bijbels dat iedere gelovige op de juiste manier gedoopt wordt met de christelijke doop. In sommige gevallen houdt dit een tweede doop in. In de Bijbel vinden we ook een voorbeeld van een tweede doop. De discipelen van Johannes de Doper erkenden dat hun begrip van God onvolledig was, omdat ze niet eens hadden gehoord over de Heilige Geest. Ze erkenden dat ze de christelijke doop nog niet ontvangen hadden, en daarom werden ze opnieuw gedoopt (Handelingen 19:2-5). Christelijke doop is de doop, die plaatsvindt nadat je gelooft in de Heere Jezus en Hem aanneemt. Was je al gedoopt als baby of voordat je je leven aan Christus gaf? Je hebt nu de kans iemand te vragen om je te dopen met de christelijke doop.

Het is belangrijk om te zien dat elke doop die beoefend wordt in een groep die niet de Vader, de Zoon of de Heilige Geest erkent, in strijd is met Mattheüs 28:19. Daarom kan zo'n doop niet worden erkend als een christelijke doop. Sommige mensen zijn gedoopt in de naam van Jezus, terwijl ze de Vader en de Heilige Geest ontkennen. Anderen zijn gedoopt terwijl ze alleen de Vader als God erkennen. In deze gevallen moet de nieuwe gelovige deze ernstige leerstellige fout toegeven en opnieuw worden gedoopt met de christelijke doop.

EEN PERSOONLIJKE VRAAG

Heb jij de christelijke doop ontvangen? Welke stappen kun je nu nemen om de Heere te gehoorzamen in deze zaak?

10

WAT HOUDT ME TEGEN OM GEDOOPT TE WORDEN?

We zijn nu aangekomen bij de laatste les. Als je het nog niet hebt gedaan, is het nu tijd om serieus na te denken over je persoonlijke situatie voor de Heere. Als je jezelf al aan de Heere Jezus gegeven hebt, maar nog niet de christelijke doop hebt ontvangen, is het nu tijd om de beslissing te nemen de Heere in deze belangrijke zaak te gehoorzamen. In deze laatste les kijken we naar:

1. Christelijke doop: samenvatting
2. Wat gebeurt er na de doop?
3. Doop en Avondmaal
4. Wie moet het initiatief nemen voor de doop?
5. Moet ik wel of niet worden gedoopt?

CHRISTELIJKE DOOP: SAMENVATTING

We hebben gezien dat de Bijbel spreekt over een aantal verschillende dopen. De Heere Jezus verwacht dat iedere gelovige gedoopt wordt met de christelijke doop. Dit is een kleine symbolische ‘pantomime’ waarin de gelovige kort wordt ondergedompeld in water om te laten zien dat hij stierf en werd begraven met Christus. Het laat het einde

zien van de regering van de ‘oude mens’, het einde van het oude leven. Dan komt de persoon uit het water, wat symbool staat voor het feit dat hij is opgestaan met Christus, dat hij een nieuw leven begon.

We moeten niet vergeten dat de doop ons niet redt. Wij willen gedoopt worden omdat de Heere Jezus het heeft gezegd. Niet omdat het onze zonden kan wegwassen. Niet omdat het ervoor zorgt dat we opnieuw geboren worden. Niet omdat het ons heiliger of beter gered maakt. En niet omdat het verleidingen vermindert.

De Heere Jezus gaf de opdracht dat, zodra we bekeerd zijn, we gedoopt moeten worden ‘in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest’. Deze doop kan overal worden uitgevoerd waar genoeg water is, door een broeder in Christus van onbesproken gedrag. Het is aan te bevelen om de doop (zo mogelijk) te laten plaatsvinden in de buurt waar de persoon leeft als een getuigenis voor de mensen die hem kennen.

WAT GEBEURT ER NA DE DOOP?

‘Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt; en ongeveer drieduizend zielen werden er op die dag aan hen toegevoegd. En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden’ (Handelingen 2:41-42). Na hun bekering gaven de eerste christenen in het openbaar blijk van hun toewijding aan Jezus door gedoopt te worden. Maar dat was niet het einde! Ons wordt verteld dat deze gelovigen doorgingen. Deze christenen hadden hun problemen, zoals iedereen, hun verleidingen en hun frustraties, maar bleven rustig doorgaan en trouw aan de Heere. Deze gelovigen gaven prioriteit aan vier dingen:

De leer van de apostelen

Ze werkten samen om het Woord van God te leren en uit te voeren. Na je doop is er nog veel meer te leren. Laat je niet misleiden door satan door te denken dat je nu wel genoeg weet, en dat het niet meer nodig is om Gods Woord te bestuderen.

Contact met elkaar

Deze gelovigen waren actief verbonden met elkaar. Ze ontmoetten elkaar. De één moedigde de ander aan om God en de naaste lief te hebben. Ze deden samen goede werken, zij zorgden voor elkaar. Iedere gedoopte gelovige zou deel moeten uitmaken van een plaatselijke kerk of groep christenen en daar actief in zijn.

Het breken van het brood

Het avondmaal is de enige bijeenkomst of het enige feest, waar de Heere Jezus expliciet om heeft gevraagd. Daarin herinneren we ons de dood van de Heere, we aanbidden Hem, en kijken uit naar Zijn spoedige komst. De uitnodiging van de Heere Jezus Zelf aan iedere gelovige geldt nog steeds vandaag: 'Doe dat tot Mijn gedachtenis' (1 Korinthe 11:23-24). Ga jij al in op deze liefdevolle uitnodiging? Het is erg belangrijk dat we hiermee doorgaan.

Gezamenlijk gebed

Tijd voor persoonlijk gebed is erg belangrijk. En toch zien we de gelovigen in het Nieuwe Testament ook samen bidden en hierin volhouden (Handelingen 1:14). Samen zoeken ze Gods weg om sterker te staan als ze geconfronteerd worden met aanvallen van de vijand.

DOOP EN AVONDMAAL

Vaak wordt de vraag gesteld of het nodig is om gedoopt te zijn voordat je deelneemt aan het Avondmaal. Om deze vraag te beantwoorden, vergelijken we de betekenis van deze twee symbolische handelingen. Let op de verschillen:

- De doop is een zichtbaar getuigenis van bekering, terwijl het Avondmaal een herdenking is van de dood van de Heere.
- De doop gaat over 'mij', terwijl het Avondmaal over 'Hem' gaat.
- De doop is een persoonlijke verantwoordelijkheid, terwijl het Avondmaal van de Heere een gemeenschappelijk voorrecht is onder gelovigen.
- De doop is éénmalig, het Avondmaal is een regelmatige viering 'totdat Hij komt'.

De overeenkomst is, dat zowel de doop als het breken van het brood werden ingesteld door de Heere Jezus zelf. Het is iets vanzelfsprekends, en er wordt verwacht dat iedere gelovige beide dingen doet (Mattheüs 28:19 en 1 Korinthe 11:23-30). Je zult in de Bijbel geen tekst tegenkomen die een niet-gedoopte persoon verbiedt om deel te nemen aan het Avondmaal. Maar het is normaal dat een gelovige meedoet aan het breken van het brood nadat hij of zij is gedoopt, en wel om de volgende redenen:

Deze volgorde is logisch:

De doop wordt verricht om in het openbaar te laten zien dat we tot geloof zijn gekomen, dan vieren we het Avondmaal om onze dankbaarheid daarover te uiten samen met onze ‘collega’ broeders en zusters.

Bijbelse voorbeelden:

Na de ‘geboorte’ van de kerk op Pinksterdag, zien we dat alle gelovigen werden gedoopt tijdens de bekering of kort daarna. Het is dus logisch om te verwachten dat elke gelovige die samen met de apostelen en de andere broeders en zusters het Avondmaal vierde al gedoopt was (Handelingen 2:41-42).

Pastorale overwegingen:

Als een gelovige de Heere niet wil gehoorzamen door gedoopt te worden maar wel wil meedoen van het Avondmaal, zou je hem kunnen vragen: ‘Maar waarom ben je niet gedoopt?’ Als er iets is dat zijn doop tegenhoudt, zou datzelfde probleem hem dan ook niet tegenhouden om deel te nemen aan het Avondmaal? Ben je gewend om regelmatig deel te nemen aan het Avondmaal? Reageer je positief op de liefdevolle uitnodiging van de Heere: ‘Doe dit ter herinnering aan Mij’? Het is een voorrecht, maar ook een verantwoordelijkheid.

WIE MOET HET INITIATIEF NEMEN VOOR DE DOOP?

Moet ik zelf iemand vragen of hij me wil dopen? Of moet ik wachten tot er iemand komt die me aanmoedigt, en zich aanbiedt om mij dopen?

In Mattheüs 28:19 zien we dat de verantwoordelijkheid berust bij de persoon die het evangelie predikt. We zijn eropuit gestuurd om discipelen te maken en om hen te dopen. Als je de boodschap van het evangelie met een ander deelt en hem of haar niet aanmoedigt zich te laten dopen, is je boodschap incompleet. Onze roeping en taak is om te evangeliseren, te dopen en hen te onderwijzen. We moeten actief de christelijke doop ‘promoten’.

Aan de andere kant heeft ook de nieuwe gelovige de verantwoordelijkheid om te laten weten dat hij gedoopt wil worden. Als we nauwkeurig de ontmoeting van Filippus met de Ethiopiër in Handelingen 8 bekijken, zien we dat de Ethiopiër het initiatief neemt in het stellen van de vraag om gedoopt te worden. Ten eerste legt Filippus het evangelie uit (vers 35), een boodschap waarin de leer over de doop verweven moet zijn geweest, want als Filippus klaar is, vraagt de Ethiopiër: ‘Wat verhindert mij gedoopt te worden?’ Heb jij deze vraag ook wel eens aan jezelf gesteld?

Je moet niet passief wachten tot er misschien iemand komt die je aanraadt om gedoopt te worden. Als je van de Heere houdt, is het jouw verantwoordelijkheid. Neem het initiatief! Deel je verlangen om gedoopt te worden met de persoon die jou het evangelie heeft verteld, of met een verantwoordelijke persoon in je plaatselijke kerk. Gewoon gaan en vragen: ‘Wat is er tegen dat ik word gedoopt?’ Het is jouw verantwoordelijkheid om de Heere te gehoorzamen en je te laten dopen.

**ALS JE VAN DE HEERE
HOUDT, NEEM DAN HET
INITIATIEF**

MOET IK WEL OF NIET WORDEN GEDOOPT?

Nu je serieus de Bijbelse leer over de christelijke doop hebt bestudeerd, verwacht de Heere een reactie van je. Het is niet een ander mens die je vraagt om iets te doen, het is de Heere Jezus zelf, Degene die jou heeft gekocht met Zijn kostbaar bloed, Degene die je heeft bevrijd, Degene die je heeft gered zodat je niet voor eeuwig verloren gaat.

Gehoorzaamheid vraagt een zekere mate van persoonlijke opoffering van je, maar brengt altijd blijdschap! We lezen over de Ethiopiër nadat hij gedoopt was: ‘hij vervolgde zijn weg met blijdschap’

(Handelingen 8:39). Kijk omhoog en vraag rustig aan je Redder: ‘Heere, hoe zit het met mijn doop?’ De Heere Jezus zegt duidelijk in Johannes 14:21: ‘Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft mij lief’. Heb je Hem lief?

BIJLAGE 1

WAT GEBEURT ER ALS EEN GELOVIGE ZICH AFKEERT VAN DE HEERE?

In les 3 hebben we een paar beloften van God gezien, die ons vertellen dat onze redding zeker is en vaststaat. Helaas denken sommigen dat dit een vrijbrief is om te leven zoals ze maar willen. De apostel Paulus corrigeert deze verkeerde manier van denken. Hij vraagt: 'Betekent dit nu dat we moeten blijven zondigen om de genade te laten toenemen?' en antwoordt: 'Dat in geen geval! Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven?' (Romeinen 6:1,2). Onze wedergeboorte berust op het volbrachte werk van Christus voor ons en is onomkeerbaar. Maar nadat we bij Gods familie gevoegd zijn, verwacht onze hemelse Vader wel een aantal veranderingen te zien in onze manier van leven. We worden aangespoord om 'de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen' (Efeze 4:1).

Moet een christen goede werken doen? Ja, natuurlijk! In Efeze 2:8,9 lezen we dat de gelovige wordt gered door genade. Dat betekent dat we onze redding niet verdienen. We kunnen ook onze redding niet verdienen door goede daden te doen. Ons goede gedrag en onze goede werken zijn wel heel belangrijk nadat we wedergeboren zijn. Want door deze veranderingen laten we zien dat we kinderen

van God zijn en moedigen we anderen aan om onze Vader in de hemel te prijzen (Mattheüs 5:14-16). Maar, zoals we al gezien hebben: deze goede werken kunnen ons niet redden of gered laten blijven.

Misschien heb je wel eens iemand ontmoet die zegt dat hij een christen is, maar die God vaarwel heeft gezegd. Sommige van deze mensen zijn gedoopt, anderen hebben deelgenomen aan het Avondmaal, en sommigen zijn zelfs Bijbelleraren. Zou het kunnen dat zulke mensen hun redding verliezen als ze zich afkeren van de Heere? Iedere situatie is weer anders, en al deze gevallen zijn erg pijnlijk. Maar iedereen die 'wegzakt' past in één van de volgende twee categorieën:

Hij was geen echte christen:

Gedurende een paar maanden of jaren probeerde deze persoon zich te gedragen als een gelovige. Daarna hield hij het niet meer vol en keerde terug naar de wereld. Hoewel een dergelijke persoon leek te leven als een christen, deelnam aan christelijke activiteiten, liederen, gebeden en Bijbelstudies, had hij zijn hart nooit echt overgegeven aan de Heere Jezus. Een voorbeeld van zo'n persoon is Judas Iskariot. Hij was nooit een echte gelovige. Toen het erop aankwam koos hij ervoor om ook uiterlijk te laten zien wat hij innerlijk altijd geweest was: een ongelovige. Deze mensen worden door de apostel Johannes als volgt beschreven: 'Ze zijn uit ons midden voortgekomen maar ze hoorden niet bij ons' (1 Johannes 2:19 NBV).

Hij was een 'vleselijk' christen:

De andere mogelijkheid is dat deze persoon echt een kind van God is, maar verleid is en in de zonde is gevallen. Hij is een christen die op dit moment niet goed leeft, gehoor geeft aan zijn eigen wensen en niet de wil van God doet. Zo iemand is niet opgehouden een kind van God te zijn. De Bijbel noemt zulke gelovigen 'vleselijke' of 'wereldse' christenen (1 Korinthe 3:1-3). Deze mensen verliezen hun redding niet, omdat die afhankelijk is van het volmaakte werk van Christus voor hen, en niet van hun eigen gedrag. Ze verliezen de zegeningen die God hen graag wil geven. Ze verliezen de blijdschap van het leven met Christus. Maar ze verliezen zelfs nog meer. In 1 Korinthe 3:15 (NBV) lezen we: 'Wanneer iemands bouwwerk

blijft staan, zal hij worden beloond. Wanneer het verbrandt, zal hij daarvoor de prijs betalen; hijzelf zal echter worden gered, maar door het vuur heen'.

De vleselijke christen verliest wat hij heeft opgebouwd in zijn leven, maar door de genade van God 'zal hij zelf gered worden'. Wat een triest vooruitzicht om in de tegenwoordigheid van onze Heere en Heiland te komen, zonder iets bruikbaar voor Hem gedaan te hebben! Onze hemelse Vader neemt nooit onze verlossing van ons weg, maar soms kan hij ervoor kiezen om zijn 'vleselijke' kind met ziekte of zelfs met de dood te straffen (1 Korinthe 5:4-5, 11:29-30). We moeten dit niet licht opvatten.

Wanneer iemand, die zegt dat hij christen is, zich afkeert van Gods wegen, kunnen we niet weten tot welke van de twee categorieën hij behoort. Misschien was hij nooit echt een gelovige, of misschien leeft hij als een vleselijke gelovige. God weet het. Het is niet onze taak om zo iemand te beoordelen of veroordelen. De Heere Jezus, de goede Herder, weet wie Zijn schapen zijn (Johannes 10:27). Wij moeten bidden voor de echte bekering van deze persoon of voor zijn herstel.

BIJLAGE 2

WAT GEBEURT ER MET EEN BABY DIE STERFT ZONDER GEDOOPT TE ZIJN?

Sommigen hebben moeite met het begrijpen van verzen zoals Johannes 3:5 waarin staat: ‘niemand kan het koninkrijk van God binnengaan, tenzij hij geboren wordt uit water en geest’. Ze stellen het woord ‘water’ hier gelijk met de doop. Er zijn christelijke gemeenschappen die, op basis van deze uitleg, alle baby’s zo snel mogelijk dopen. Anderen spreken van het ‘voorgeborchte’, een plaats waar de zielen van baby’s heengaan die sterven zonder gedoopt te zijn. De Bijbel spreekt alleen van hemel en hel.

We zien geen enkele verwijzing in de Schrift naar ‘voorgeborchte’ of ‘vagevuur’. De Bijbel leert duidelijk dat kinderen tot de Heere behoren (Lukas 18:16). Nadat het zeven dagen oude kind van koning David is overleden, zegt hij: ‘Ik zal wel naar hem toe gaan, maar hij zal niet bij mij terugkomen’ (2 Samuël 12:23). David, als gelovige, en zijn niet-gedoopte baby zouden elkaar weer ontmoeten in dezelfde plaats: de hemel. Voor de figuurlijke betekenis van ‘water’ dat wordt gebruikt in Johannes 3:5, zie bijlage 5.

BIJLAGE 3

VERBONDSDOOP OF GELOOFSDOOP

Hoe is het nieuwe verbond te vergelijken met het oude verbond? **H**Is er een relatie tussen de besnijdenis en de doop? Een aantal theologische tradities binnen het christendom leert dat de doop in plaats van de besnijdenis is gekomen, en dat beide tekenen laten zien dat iemand tot Gods volk behoort. De motivatie van deze gelovigen om hun baby's te laten dopen is dat ze deel kunnen hebben aan de zegeningen van Gods volk, en ze hebben ook de verwachting dat het kind als hij of zij opgroeit tot bekering zal komen. Past deze denkconstructie bij Gods Woord? We nodigen je uit met ons hierover na te denken.

HET OUDE EN HET NIEUWE VERBOND

In Genesis 17 lezen we over Gods verbond met Abraham. God belooft Abraham dat (1) zijn nageslacht van God 'het land Kanaän als eeuwig bezit' zal ontvangen, en (2) God 'hun tot een God zal zijn'. Daarna kwam de besnijdenis voor alle mannen als 'teken van het verbond tussen Mij en u'. Dit verbond en deze besnijdenis hebben met het aardse volk en aardse beloften te maken. Daarna lezen we over een verbond met Israël via Mozes (2 Korinthe 3:13-15). Dit verbond en de Wet van Mozes hebben ook met het aardse volk en aardse beloften te maken. In Jeremia 31:31-34 vinden we Gods belofte voor een nieuwe verbond: 'Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen

Mij tot een volk zijn'. Het nieuwe verbond is door de Heere Jezus ingebracht. Hij zei: 'Want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden' (Matteüs 26:28). Het boek Hebreëen heeft het veel over dit verbond om ervan te leren. Bijvoorbeeld, dat de Heere Jezus 'Borg' van dit 'beter verbond' is (7:22), dat Hij 'van een beter verbond Middelaar is' (8:6), dat het eerste verbond [via Mozes] niet 'onberispelijk' was (8:7), en dat het eerste verbond verouderd is verklaard: 'En wat oud is verklaard en wat verouderd, staat op het punt te verdwijnen' (8:13). De apostelen beschreven zichzelf als 'dienaars van het nieuwe verbond' (2 Korinthe 3:6). De Heere Jezus is dus de Middelaar van dit nieuwe onberispelijke verbond, en het is alleen door geloof en bekeering dat we aan dit nieuwe verbond kunnen deel nemen.

WELKTEKENPASTHETBESTBIJDITNIEUWEVERBOND?

Abraham is de vader van twee soorten nageslacht: een aards of vleeselijk nageslacht, en een hemels of geestelijk nageslacht. Zijn aardse nageslacht is het volk Israël. Mannen van dit aardse volk hadden de vleeselijke besnijdenis nodig. Maar Abraham is ook de vader van alle gelovigen. Abraham was een gelovige voordat hij besneden werd, daarom kon hij ook 'een vader zijn van allen die geloven, hoewel zij onbesneden zijn' (Romeinen 4:9-12). Wij christenen zijn dus nageslacht van Abraham niet omdat we Joden zijn, ook niet omdat we besneden zijn, ook niet omdat we gedoopt zijn, maar omdat we hetzelfde geloof hebben als hij. 'Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn' (Galaten 3:6-7). Voor het oude verbond was de besnijdenis nodig. Voor het nieuw verbond is geloof nodig.

Het is opmerkelijk dat toen de Heere Jezus over het nieuwe verbond sprak, dit niet gebeurde toen Hij instructies gaf over het dopen maar over het heilige avondmaal. Hij nam brood "en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het gebruiken van de maaltijd, en zei:

Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis' (1 Korinthe 11:24-25).

KOMT DE DOOP IN PLAATS VAN BESNIJDENIS?

In de Bijbel vind je nergens dat de doop in plaats van de besnijdenis gekomen is. Het idee dat de doop voor de christen is zoals de besnijdenis voor de Jood, is door een aantal theologen bedacht. Er zijn natuurlijk een aantal punten van overeenkomst, maar doel en symboliek zijn wel anders. Bijvoorbeeld, beiden zijn tekenen die door God gegeven zijn, beiden zijn eenmalig en hebben met een begin te maken. De besnijdenis was een teken dat God gaf aan de Israëlieten als teken van Gods verbond met Abraham. De christelijke doop is een teken dat God geeft aan de gelovigen als teken dat ze discipelen van de Heere Jezus zijn geworden. Maar er zijn ook belangrijke contrasten. De besnijdenis wordt alleen gebruikt voor jongens en mannen (en nooit voor meisjes en vrouwen), de christelijke doop is voor allen die geloven, jongens en meisjes, mannen en vrouwen. De besnijdenis was een daad van gehoorzaamheid van Joodse ouders. De doop is een daad van gehoorzaamheid van degene die gelooft. De besnijdenis voegt een persoon aan het volk Israël toe, het volk van God op aarde. De bekering (en niet de doop) voegt iemand toe aan de Gemeente, het Lichaam van Jezus.

In de Bijbel wordt het woord besnijdenis soms figuurlijk gebruikt, zoals in Deuteronomium 10:16: 'Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig'. Hoe is het in Kolossenzen 2:11-12 gebruikt? 'In Hem [Christus] bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt'. Hier is het duidelijk dat de besnijdenis niet naar de letterlijke besnijdenis van het verbond met Abraham verwijst, maar naar de bekering, 'een besnijdenis die

niet met handen plaatsvindt'. Door gedoopt te worden, geven we uiting aan onze bekering door ons te identificeren met Christus in Zijn dood, begrafenis en opstanding (Romeinen 6:1-14).

WIE STAAT CENTRAAL IN DE DOOP?

Sommigen zeggen dat bij verbondsdoopt (of kinderdoop) de verkiezende God centraal staat, maar dat in geloofsdoopt de kiezende mens centraal staat. Dit is een valse tegenstelling. In het proces dat een mens tot bekering brengt, neemt onze Soevereine God altijd het initiatief. Maar voor de doop moet de mens altijd een keuze maken om in actie te komen. In de verbondsdoopt nemen de ouders een beslissing, in de geloofsdoopt neemt de bekeerde persoon een beslissing. Bij bekering vraagt de 'verkiezende God' in de persoon van Jezus Christus elke gelovige zich te laten dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Wij, de 'kiezende mens', als gelovigen, moeten de keuze maken Hem te gehoorzamen en ons te laten dopen. Het gaat erom Zijn instructies te volgen. Dus in de geloofsdoopt staan God de Vader en God de Zoon en God de Heilige Geest centraal.

MAAKT GOD IN DE DOOP EEN BELOFTE?

In het oude verbond maakte God een fantastisch belofte aan Abraham: 'Ik zal hun tot een God zijn'. In het nieuwe verbond maakt God dezelfde fantastische belofte. Wie zijn de begunstigden van de beloften van het nieuwe verbond? De gelovigen. De apostel Paulus maak dit duidelijk: 'Want u [de gelovigen] bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn' (2 Korinthe 6:16). De tempel van de levende God is een mooie naam voor de samenvoeging van al de wedergeboren mensen. Dopen voegt niemand aan deze groep toe. Dit betekent concreet dat God geen belofte aan baby's maakt die gedoopt zijn, ook niet aan hun ouders. Bij verbondsdoopt is er geen 'ontvangst van een waardecheque' en bij bekering is er geen 'verzilvering van een waardecheque'. God houdt verschrikkelijk veel van alle kinderen (met of

zonder gelovige ouders) en gaat met liefde met hen om. Gods Geest werkt ook voortdurend in hun harten. En op het moment van hun bekering is de belofte van het nieuwe verbond meteen ook voor hen geldig: 'Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn'.

WAREN ER BABY'S IN DE GEZINNEN DIE GEDOOPT WERDEN?

Er worden in het Nieuwe Testament vijf situaties beschreven waar een heel gezin werd gedoopt. Waren er baby's bij? In geen van die teksten worden baby's genoemd. De samenstelling van de gezinnen is onbekend. Wat kunnen we van deze vijf verhalen leren?

(1) Paulus doopte het gezin van **Stefanus** (1 Korinthe 1:16). We kunnen hier geen conclusies trekken omdat deze tekst geen informatie geeft over de samenstelling van het gezin.

(2) Petrus of zijn medebroeders hebben het huis van **Cornelius** gedoopt nadat ze de Heilige Geest hadden ontvangen (Handelingen 10:44-48). Omdat baby's niet in staat zijn om zich te bekeren en Gods Geest daarbij te ontvangen, kunnen we concluderen dat er geen baby's werden gedoopt.

(3) **Crispus**, het hoofd van de synagoge, 'geloofde met heel zijn huis in de Heere; en velen van de Korinthiërs die Paulus hoorden, geloofden en werden gedoopt' (Handelingen 18:8). Allen in zijn huis geloofden en werden gedoopt. Omdat baby's niet in staat zijn om te geloven, concluderen we dat in dit geval geen baby's werden gedoopt.

(4) **Lydia** was een zakenvrouw, een purperverkoopster. Toen de Heer haar hart opende, werd ze gedoopt 'en haar huisgenoten' ook (Handelingen 16:14-15). Waren er baby's bij? Onwaarschijnlijk. Het feit dat een echtgenoot nooit wordt genoemd en dat ze Paulus en vrienden naar 'haar huis' (niet het huis van haar man of 'ons huis') uitnodigt, suggereert dat ze geen man had. Haar beroep suggereert ook dat ze geen moeder van kleine kinderen was.

(5) Toen Paulus en Silas bevrijd werden uit de gevangenis in Filippi, 'spraken zij het Woord van de Heere tot hem [de **bewaker**] en tot allen die in zijn huis waren' en daarna werd hij gedoopt met

‘al de zijnen’. Waren er baby’s bij? Nee, omdat al zijn huisgenoten oud genoeg waren om ‘tot geloof in God’ te komen (Handelingen 16:30-34).

Het is dus duidelijk dat geen van deze vijf verhalen gebruikt kunnen worden om kinderdoop of verbondsdoop te ondersteunen.

HOREN BABY’S EN KLEINE KINDEREN BIJ HET VOLK VAN GOD?

In Gods Woord is het duidelijk dat voor God het gezin heel belangrijk is, dat de Heere Jezus van kinderen houdt. De oproep om je te bekeren en je te laten dopen, en de zegeningen van vergeving en inwoning van de Heilige Geest is voor elke generatie: ‘Voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn’ (Handelingen 2:39). God heeft echter kinderen maar geen kleinkinderen. Bekering is iets persoonlijks. Om kind van God te worden is wedergeboorte nodig. En toch is er een zegen van God voor kinderen met gelovige ouders. Maar die zegen komt niet door de doop. Merk op dat de ongelovige partner ook door God wordt gezegend, samen met de kinderen: ‘De ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw’ (1 Korinthe 7:14). En we zijn het er allen over eens dat dopen niet past bij een ongelovige partner. Als de ouders gelovig zijn, groeien de kinderen op binnen de sfeer van Gods aanwezigheid. Voor hen is de stap naar een persoonlijk geloof veel makkelijker. Makkelijker maar nooit automatisch. Gelovige ouders hebben ook een verantwoordelijkheid in het geloof van hun kinderen. Ze kunnen niet voor hen in Christus geloven, ze kunnen niet het geloof geven als een erfenis, maar ze kunnen wel hen Gods Woord onderwijzen, dat Woord dat hen ‘zalig kan maken’ (Jakobus 1:21). Ze kunnen ook het voorbeeld van een godvruchtig leven aan hun kinderen geven, en in gebed voor hen volharden. Baby’s en kleine kinderen van gelovige ouders horen natuurlijk bij Gods volk. In veel kerken waar de geloofsdoop gepraktiseerd wordt, dragen ouders hun baby’s aan de Heere op in een gemeentelijke samenkomst. Dit is een goede, gezonde en mooie praktijk, maar wordt ook niet in de Bijbel vereist.

IS OVERDOPEN EEN OPTIE?

De doop is een symbolische daad na de bekering waarbij een persoon in water ondergedompeld wordt om allen te laten zien dat de persoon nu een christen is. De opdracht van de Heere Jezus is zulke gelovigen te dopen 'in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb in acht te nemen' (Mattheüs 28:19). In de Bijbel heeft de christelijke doop een nauwe relatie met geloof en met wedergeboorte maar nooit met lidmaatschap van een plaatselijk gemeente of denominatie. Heb je de geloofsdoop al ontvangen? Het is voor altijd geldig. Je hoeft niet nog een keer gedoopt te worden als je naar een andere kerk of gemeenschap gaat.

Mensen die als baby's gedoopt zijn spreken soms over 'overdopen'. Dit kan verwarrend zijn omdat de doop een eenmalig symbool is. Als we concluderen dat de doop van baby's niet Bijbels is dan kunnen we het ook niet 'christelijke doop' noemen. Technisch gezien, bestaat 'overdopen' dus niet. De doop is eenmaal en voor altijd geldig. Als je het er nu mee eens bent dat de verbondsdoop geen Bijbels fundament heeft, dan kun je het ook niet beschouwen als een eerste doop.

HOUDING EN GEHOORZAAMHEID

De innerlijke houding en de geestelijke werkelijkheid is altijd belangrijker dan de externe en de symbolische. Het is belangrijker dat je wedergeboren bent dan dat je op een bepaalde manier gedoopt bent. We moeten niet oordelen over andere gelovigen die anders denken, en zeker niet de motivatie van gelovige ouders die met liefde en goed geweten hun kinderen hebben laten dopen in twijfel trekken. Sommigen die de verbondsdoop als baby's hebben ontvangen, vergelijken deze daad van hun ouders nu met het opdragen van kleine kinderen en zijn daarvoor dankbaar. Ze zien het echter niet meer als hun doop. We zijn wel persoonlijk verantwoordelijk om in gehoorzaamheid te handelen naar het licht op Gods Woord dat we ontvangen hebben. 'En wees daders van het Woord en niet alleen

hoorders' (Jakobus 1:22). We hebben zeker Gods kracht en genade ervoor nodig. Ben jij als gelovige al gedoopt? Is het nu tijd om in actie te komen?

BIJLAGE 4

VERVULD WORDEN MET EN GEDOOPT WORDEN IN DE GEEST

Dit thema heeft al veel verwarring veroorzaakt onder gelovigen, vooral in deze laatste eeuw.

1. In wie woont de Geest van God?
2. Hoe kan ik weten of ik de Heilige Geest heb?
3. Wanneer worden we gedoopt met de Heilige Geest?
4. Wat betekent het om te worden vervuld met de Heilige Geest?

Laten we eens kijken naar wat het Woord van God zegt.

DE HEILIGE GEEST WOONT IN DE GELOVIGE VANAF HET MOMENT VAN ZIJN BEKERING

Wanneer een persoon christen wordt, krijgt hij op dat moment ook de Heilige Geest: ‘... nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte’ (Efeze 1:13). De Bijbel geeft geen ruimte voor het idee van een christen zonder de Heilige Geest. De apostel Paulus legt het als volgt uit: ‘Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem’ (Romeinen 8:9). Sommige christenen in de stad Korinthe wisten niet dat de Heilige Geest in hen woonde. Daarom vroeg de apostel Paulus hen: ‘Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van

de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?’ (1 Korinthe 6:19). Zonder er om gevraagd te hebben, zonder dat ze het wisten, leefde de Heilige Geest in hen. De schrijvers van het Nieuwe Testament vinden het vanzelfsprekend dat God Zijn Heilige Geest heeft gegeven aan alle gelovigen (zie bijvoorbeeld 1 Thessalonicenzen 4:8; 1 Johannes 3:24, 4:13). God belooft ons Zijn Heilige Geest als we geloven. Als God zegt dat de Heilige Geest in elke wedergeboren gelovige woont, moeten we dat gewoon accepteren en Zijn woord geloven.

DE DOOP MET DE HEILIGE GEEST IS EEN HISTORISCHE GEBEURTENIS

De uitdrukking ‘doop met (of in) de Heilige Geest’ komt maar zeven keer voor in het Nieuwe Testament. We zullen de betekenis begrijpen als we deze zeven gebeurtenissen bestuderen.

De uitdrukking wordt vier keer gebruikt door Johannes de Doper als hij verwijst naar de bediening van de Heere Jezus: Mattheüs 3:11, Markus 1:8, Lukas 3:16, Johannes 1:33.

Eén keer wordt hij gebruikt door de Heere Jezus als Hij verwijst naar de profetie van Johannes de Doper in Handelingen 1:5-8. Hier legt Hij uit dat deze ‘doop met de Heilige Geest zal plaatsvinden niet vele dagen vanaf nu’. En dat is ook gebeurd, op de Pinksterdag, zoals beschreven staat in Handelingen 2.

Ook wordt hij één keer gebruikt door de apostel Petrus in Handelingen 11:15-16. Hier haalt hij de woorden van de Heere Jezus aan die vermeld staan in Handelingen 1:5. Hij laat zien dat de heidenen (de familie van Cornelius) nu ook deel hadden aan de doop van de Heilige Geest, op dezelfde manier als de Joden op de Pinksterdag.

De zevende en laatste keer dat deze doop wordt genoemd is door de apostel Paulus in 1 Korinthe 12:13. Er staat: ‘Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt’. De kerk in Korinthe was samengesteld uit volwassen en onvolwassen gelovigen, geestelijk en vleeselijk, en toch bevestigt de apostel Paulus dat ‘we allemaal gedoopt zijn’.

Als we deze verzen samenvatten, kunnen we concluderen dat ‘de doop met (of in) de Heilige Geest’ voor het eerst gebeurde toen de Heilige Geest neerdaalde op de gelovigen op de Pinksterdag. Deze doop verenigde alle gelovigen in één lichaam, en was het begin van de christelijke kerk.

Op het moment dat een zondaar berouw heeft en zijn leven aan de Heere Jezus geeft, ontvangt hij de Heilige Geest en wordt hij gedoopt met de Heilige Geest. De doop met de Heilige Geest plaatst de gelovige in het Lichaam van Christus; de kerk. Daarom kan elke gelovige met zekerheid zeggen ‘Ik ben gedoopt met de Heilige Geest’. Wanneer? ‘Op de dag van mijn bekering’.

Het is de moeite waard op te merken dat we nergens in de Bijbel worden aangemoedigd om te zoeken of te vragen naar de doop met de Heilige Geest. We worden wel opgeroepen om vervuld te zijn met de Heilige Geest.

ELKE GELOVIGE MOETERNAARSTREVEN VERVULD TE ZIJN MET DE HEILIGE GEEST

De Bijbel gebruikt de uitdrukking ‘vervuld met de Heilige Geest’ op drie verschillende manieren.

De uitdrukking ‘vervuld met de Heilige Geest’ wordt gebruikt om te verwijzen naar een voortdurende toestand, een normale eigenschap van het leven van de gelovige. Het was bijvoorbeeld een kenmerk van de zeven mannen die gekozen werden in Handelingen 6:3-5. Ook van Barnabas (Handelingen 11:24) en van de gelovigen in Antiochië van Pisidië (Handelingen 13:52).

De uitdrukking wordt ook gebruikt wanneer God een bijzondere bevoegdheid geeft voor een specifieke missie, roeping of dienst aan God. Dit was het geval met Johannes de Doper (Lukas 1:15-17) en met de apostel Paulus (Handelingen 9:17-22).

Er zijn situaties waarbij mensen ‘vervuld worden met de Geest’ om een spoedeisende taak of crisis aan te kunnen. Dit is het geval met Zacharias en Elizabeth: zij worden vervuld met de Heilige Geest om te kunnen profeteren (Lukas 1:41-42,67). In het geval van Petrus’ vervuld worden met de Heilige Geest, zorgt het ervoor dat hij voorbereid is om het evangelie voor het Sanhedrin te vertellen

(Handelingen 4:7-8). Door vervuld te worden met de Heilige Geest, kregen de gelovigen in Jeruzalem de kracht om het evangelie te vertellen ondanks de vervolging (Handelingen 4:29-31) en Stefanus kreeg de moed om de marteldood te sterven (Handelingen 7:55-60). Door vervuld te worden met de Heilige Geest, kreeg de apostel Paulus de macht om weerstand te bieden aan de duivelse krachten van Elymas, de tovenaer (Handelingen 13:8-9).

Het Woord van God spoort iedere gelovige aan vervuld te worden met de Heilige Geest. In Efeze 5:18 lezen we: ‘...maar word vervuld met de Geest’. De Heere wil dat we ons laten leiden door de Heilige Geest in ons leven. Dit is een dagelijkse oefening, en het is Gods bevel. Jammer genoeg zijn er veel christenen die hun leven op hun eigen manier invullen, en niet toestaan dat de Heere hun beslissingen en hun leven leidt door de Heilige Geest. Leven vol van de Heilige Geest wordt ook wel aangeduid als ‘wandelen door de Geest’ (Galaten 5:16), ‘leven door de Geest’ (Galaten 5:25), en ook ‘God in de Geest dienen’ (Filippenzen 3:3). Het bewijs dat je vervuld bent of leeft met de Heilige Geest, is dat je meer op Christus gaat lijken; je levensstijl is anders, heilig.

Hoe wisten de mensen dat die zeven mannen in Handelingen 6 vol waren van de Heilige Geest? Omdat de vrucht van de Heilige Geest zichtbaar was in hun leven. De kenmerken van een leven vervuld met de Geest van God, vinden we in Galaten 5:22-23.

Nu een persoonlijke vraag: hoe leef jij? Ben je op zoek naar de leiding van de Heilige Geest in je beslissingen? Sta je de Geest van God toe je leven te leiden?

HET VOORBEELD VAN DE GELOVIGEN TE KORINTHE

De gelovigen in de plaatselijke kerk van Korinthe illustreren wat we tot nu toe hebben onderzocht:

- De Heilige Geest woont in alle gelovigen (1 Korinthe 6:19).
- Elke gelovige was gedoopt met (of in) de Heilige Geest (1 Korinthe 12:13).
- Elke gelovige had tenminste één gave van de Heilige Geest ontvangen (1 Korinthe 1:4-7; 12:7-11).

- De apostel Paulus deelt deze gelovigen in twee groepen in: vleeselijke en geestelijke (1 Korinthe 3:1-3). Gelovigen in beide groepen hadden de Heilige Geest ontvangen en beide groepen waren gedoopt in de Heilige Geest. Het verschil is, dat de vleeselijke christen zich niet laat leiden door de Heilige Geest; hij is er niet mee vervuld (hij is er niet ‘vol van’).

Hoe je kunt zien dat een gelovige vol is van de Geest is niet het feit dat hij een speciale gave heeft, aangezien alle gelovigen op zijn minst één gave van de Heilige Geest hebben. Nee, het bewijs van een met de Geest gevuld leven is een veranderd karakter, in je gedrag op God lijken, het zichtbaar maken van Christus in je dagelijks leven.

BIJLAGE 5

BIJBELTEKSTEN M.B.T. DE DOOP DIE TOT VERWARRING KUNNEN LEIDEN

MARKUS 16:15-16

‘En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal veroemd worden’.

Voor een uitleg van dit gedeelte, zie het derde deel van les 4.

JOHANNES 3:5

‘Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan’.

Het woord ‘water’ in deze uitdrukking kan niet verwijzen naar de doop. Dit wordt duidelijk wanneer je de uitdrukking in dit vers vergelijkt met de rest van hoofdstuk 3. De Heere Jezus bevestigt dat het heil alleen wordt ontvangen door het geloof: ‘... opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’. Dit wordt vier keer herhaald (verzen 15, 16, 18, 36). De uitdrukking ‘geboren worden uit water en Geest’ verwijst niet naar de doop, maar naar

geboren worden uit het Woord en de Geest. Het woord ‘water’, vertegenwoordigt hier – net als in sommige andere verzen – het Woord van God. Later zegt Jezus Christus tegen zijn discipelen: ‘U bent al rein vanwege het woord dat Ik tot u gesproken heb’ (Johannes 15:3). Ook in Efeze 5:26 lezen we: ‘opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord’. De nauwe relatie tussen de nieuwe geboorte en het Woord wordt ook gevonden in Jakobus 1:18: ‘...heeft Hij ons gebaad door het Woord van de waarheid’ en in 1 Petrus 1:23, ‘u, die opnieuw geboren bent.....door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.’

De apostel Paulus legt de relatie tussen reddend geloof en het Woord als volgt uit: ‘Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God’ (Romeinen 10:17).

HANDELINGEN 2:38

‘En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen’.

Aangezien dit niet het enige vers in de Bijbel is dat gaat over doop, vergeving en de Heilige Geest, moeten we het goed vergelijken met de andere leer van de apostel Petrus en met andere Bijbelteksten. Zo kunnen we het beter begrijpen.

Het tweede hoofdstuk van Handelingen begint met de geboorte van de kerk op de Pinksterdag. Op deze dag daalde de Heilige Geest neer en doopte alle gelovigen tot één lichaam. Wonder boven wonder ontvingen de gelovigen de mogelijkheid om in verschillende talen of tongen te spreken, als een teken dat de Heilige Geest over hen werd uitgestort, zoals voorspeld was door de profeet Joël (Handelingen 2:16).

Op dat moment stond de apostel Petrus op en richtte zich tot de aanwezige Joden die schuldig waren aan het verwerpen en kruisigen van Christus, de beloofde Messias (vers 14, 22, 36). Met duidelijke en rechtstreekse woorden vertelt hij zijn landgenoten dat ze een grote fout gemaakt hebben door Christus te kruisigen (vers 23, 36). Hij spoort hen aan om hun zonden te erkennen, zich te bekeren en zich in het openbaar te identificeren met Jezus Christus door de doop

(vers 37, 38). De Joden die reageerden op Petrus' oproep kregen vergeving van hun zonde en kregen de gave van de Heilige Geest net zoals de anderen vóór hen. Deze speciale boodschap van Petrus aan de Joden die Christus wilden laten kruisigen is niet algemeen genoeg om het te gebruiken als argument dat de christelijke doop nodig is voor de vergeving van zonden.

Om iedere twijfel over deze zaak weg te nemen: dezelfde apostel Petrus vertelt later heel duidelijk en meerdere malen dat vergeving wordt ontvangen door het geloof (en niet door de doop): '...bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere' (Handelingen 3:19). Deze vergeving van zonden staat los van de doop. Petrus haalt ook de profeten aan: 'Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam' (Handelingen 10:43).

Wat betekent dit vers dan?

Zoals eerder vermeld, werden in de tijd van het boek Handelingen nieuwe gelovigen onmiddellijk na hun bekering gedoopt. In dit vers spoort Petrus zijn toehoorders aan om op hetzelfde moment twee stappen te nemen:

1. Oprecht berouw hebben (dat is de eerste en onmisbare voorwaarde)
2. Gedoopt worden

Op deze manier zouden ze zich in het openbaar identificeren met Jezus als hun Redder. Dit zou dan ook twee resultaten hebben:

1. Hun zonden zouden worden vergeven
2. Ze zouden de gave van de Heilige Geest ontvangen

HANDELINGEN 22:16

Ananias zei tegen Saul: 'En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u doppen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere'. Gelukkig wordt de bekering van Saulus (ook wel 'Saul' genoemd en later aangeduid als Paulus) drie keer vermeld in het boek Handelingen, in de hoofdstukken 9, 22 en 26. Als we ze vergelijken, zullen we deze woorden van Ananias beter gaan begrijpen.

De bekering, of innerlijke verandering van Saul, gebeurde op de weg naar Damascus, een paar ogenblikken nadat hij op de grond gevallen was, toen hij een persoonlijke ontmoeting had met Christus (Handelingen 9:4-6). Daarom groet Ananias hem later als hij hem opzoekt met de woorden: ‘Saul, broeder’ (Handelingen 9:17). Saul kreeg van de Heere zijn zendingsroeping, voordat hij werd gedoopt (Handelingen 22:14-16). God roept nooit niet-gelovigen voor een missie. Het is duidelijk dat Saul al geloofde en Gods vergeving al had ontvangen voor hij gedoopt werd. Toen Ananias hem bezocht, werd Saul aangemoedigd zich meteen te laten dopen, om zijn berouw, vergeving en redding te laten zien en zich in het openbaar te identificeren met Jezus Christus. Jaren later, is de apostel Paulus (= Saul) heel duidelijk in zijn onderwijs: ‘In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen’ (Efeze 1:7).

De oproep aan ons vandaag is: ‘Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden’ (Handelingen 16:31). Daarnaast legt Paulus uit: ‘Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden’ (Romeinen 10:9). Christus zelf leert ons deze waarheid. Toen Hij verscheen aan de apostel Paulus op de weg naar Damascus, vertrouwde Hij hem de taak toe ‘een zending en een getuige’ te zijn, zowel voor de Joden als voor de andere volken, ‘opdat zij vergeving van de zonden ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij’ (Handelingen 26:15-18). Jezus Christus zelf bevestigt dat vergeving en verlossing worden ontvangen door het geloof in Christus en niet door de doop.

Ananias’ instructies aan Saul bestaan uit twee delen, namelijk:

1. ‘Sta op en laat u dopen’
2. ‘...en uw zonden afwassen, onder aanroeping van de naam van de Heere’.

Paulus was al een gelovige, maar tijdens deze drie donkere dagen had hij alle tijd om na te denken over zijn zondige gedrag, zijn trots, zijn koppigheid en zijn agressie tegen het volk van de Heere.

Als gelovige moest hij deze dingen belijden, om zijn geweten te zuiveren onder aanroeping van de naam van de Heer. Dus is de verbinding niet tussen ‘dopen’ en ‘uw zonden afwassen’, maar tussen ‘uw zonden afwassen’ en ‘aanroepen van de naam van de Heere’. Ook wij moeten regelmatig de naam van Christus aanroepen en onze zonden belijden, zodat we schoon kunnen worden (1 Johannes 1:8-10).

1 PETRUS 3:20-21

‘...Noach, en zijn familie – dat is acht mensen – werden behouden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten door de opstanding van Jezus Christus’.

Sommigen denken dat dit vers betekent dat de doop ons redt. Maar let op dat Petrus hier een dubbele overeenkomst gebruikt: Zowel in de zondvloed als in de doop spreekt ‘water’ van het oordeel: de dood van de goddeloze tijdgenoten van Noach, en de dood van Christus (en de gelovige die ‘sterft in Hem’ als hij zijn toevlucht neemt tot het werk van Christus).

Maar het is ook het ‘water’ dat redt: door het water bleef de ark drijven, en de dood van Christus bracht ons redding. Dus datgene wat God gebruikt voor het oordeel, gebruikt Hij ook voor de redding. In het geval van de zondvloed, was het middel tot het oordeel en tot de verlossing het water. In ons geval, was Gods middel Christus’ dood, gesymboliseerd in het ‘water’ van de doop.

Het is de moeite waard om te kijken naar het symbool van de doop en wat het voorstelt. De dood, begrafenissen en opstanding van Christus, en onze éénmaking met Hem in deze ervaringen, zijn zo nauw verbonden dat soms het symbool wordt gebruikt om te verwijzen naar de werkelijkheid waar het voor staat. Aan de andere kant maakt dit vers ons duidelijk, dat de doop niet het vuil van het ‘vlees’ wegneemt (omdat de doop niet die macht heeft). Maar het laat een reactie van gehoorzaamheid aan God zien, een verlangen om een nieuw leven te beginnen.

We kunnen ook naar dit gedeelte kijken vanuit een ander gezichtspunt. Laten we het vergelijken met Romeinen 10:10: ‘Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid’. Zie je dat geloven met het hart (innerlijke verandering) wordt gevolgd door een bekentenis met de mond (uiterlijk, zichtbaar)? Dit vers is niet bedoeld om mensen te veroordelen die niet kunnen spreken en die onhoorbaar hun redding belijden. Het leert eenvoudig dat geloof en werken samen horen te gaan. In 1 Petrus 3 noemt de apostel de doop als een normale manier waarop een gelovige in het openbaar getuigt van de innerlijke houding die hem heeft gered: het geloof dat Christus’ dood en opstanding genoeg en doeltreffend zijn.

1 KORINTHE 15:29

‘Wat zullen anders zij doen die voor de doden gedoopt worden, als de doden helemaal niet opgewekt worden? Waarom worden zij dan nog voor de doden gedoopt?’

Sommigen denken dat dit vers betekent dat gelovigen werden gedoopt in plaats van dode familieleden, mensen die niet gedoopt waren tijdens hun leven. Deze uitleg is zeer onwaarschijnlijk. In geen enkel ander Bijbelgedeelte lezen we van een dergelijke gewoonte. Er zijn geen Bijbelse aanwijzingen voor. Integendeel: geloven en je laten dopen zijn persoonlijke beslissingen die genomen moeten worden door de betrokken persoon. Wat wordt er dan in dit vers bedoeld? Hier zijn twee mogelijkheden:

De Griekse uitdrukking ‘gedoopt worden voor de doden’ is ook te vertalen als ‘gedoopt vanwege de doden’. Het zou dan gaan om nieuwe gelovigen die gedoopt wilden worden omdat ze gemotiveerd waren door het getuigenis van de gelovigen die gestorven waren als martelaren. Ze werden gedoopt in de hoop hen weer te zien bij de opstanding. Als de dood het einde van alles is, als er geen opstanding is, zou dit allemaal zinloos zijn.

Een andere mogelijke verklaring is dat Paulus verwees naar de nieuwe gelovigen die, door gedoopt te worden, de lege plaatsen in de kerk opvulden van hen die het werk van de Heere verlaten hadden of waren gestorven. Op deze manier lieten zij zich dopen ‘voor’ (of ‘in

plaats van') de broeders en zusters die al waren overleden. De plaats van dode gelovigen innemen – in de plaatselijk kerk of in het werk van God wereldwijd – zou geen enkele zin hebben als de opstanding niet een realiteit is.

BIJLAGE 6

DE NATUUR VAN DE ENIGE WARE GOD

Een zorgvuldige studie van de natuur, het wezen van God is zeer boeiend en maakt de meest intelligente mensen onder ons klein. Het opent onze geest om de werkelijkheid van de geestelijke wereld te zien en brengt ons tot aanbidding van onze grote God. Als we ingaan op de uitnodiging om dingen te gaan ontdekken die verder gaan dan we ons ooit konden indenken, worden we vanzelf hele kleine mensjes.

TWEE WAARSCHUWINGEN:

De menselijke taal heeft zich ontwikkeld om de aardse werkelijkheid en ervaringen te beschrijven. We moeten dus niet verbaasd zijn dat, wanneer God Zijn natuur aan ons wil openbaren met behulp van onze menselijke taal, er geen 100% juiste woorden voor bestaan.

De Bijbel waarschuwt dat, om geestelijke dingen te begrijpen, het nodig is om geestelijk te zijn. 'De natuurlijke (niet-wedergeboren) mens begrijpt de dingen van God niet. Voor hem zijn ze 'dwaasheid' (1 Korinthe 2:14).

WAT IS DE HEILIGE DRIE-EENHEID?

De waarheid over God, die we vinden in de Bijbel is dat God één is, maar dat God ook drie is: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze onbegrijpelijke onthulling over de natuur van God wordt ook wel Drie-eenheid genoemd. Het woord Drie-eenheid is niet te vinden in de Bijbel, net als de woorden alomtegenwoordig en almachtig. Maar de werkelijkheid die ze beschrijven vinden we wel duidelijk geopenbaard in de Bijbel. Christenen door de eeuwen heen hebben ingestemd met de leer van de Drie-eenheid omdat ze de volgende vier waarheden zagen:

Waarheid 1: ‘Er is maar één ware God’

Zowel het Oude als het Nieuwe Testament stellen nadrukkelijk dat er slechts één God is. ‘...De Heere onze God, de Heere is één!’ (Deuteronomium 4:35,39; 6:4). ‘Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God’ (Jesaja 44:6). ‘God is één’ (Galaten 3:20; Jakobus 2:19). De Bijbel staat ons niet toe te denken aan het bestaan van drie goden.

Waarheid 2: ‘De Vader is God’

Jezus Christus verwijst naar de Vader als God. In veel van Zijn leringen gebruikt Hij de woorden ‘Vader’ en ‘God,’ verwijzend naar dezelfde persoon. Zie bijvoorbeeld Mattheüs 6:26,30. De apostel Paulus bevestigt: ‘toch is er voor ons maar één God: de Vader’ (1 Korinthe 8:6). De Bijbel beschrijft de Vader als God.

Waarheid 3: ‘De Zoon is God, en is Iemand anders dan de Vader’

Deze waarheid bestaat uit twee delen. Laten we ze eens bekijken:

Ten eerste: de Bijbel leert dat de Zoon God is.

- Door de woorden van Jezus. Christus heeft nooit letterlijk gezegd: ‘Ik ben God’, maar Hij zegt wel dingen als ‘Ik en de Vader zijn één’ (Johannes 10:30) en ‘Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien’ (Johannes 14:7,9). Hij past op zichzelf één van Gods titels toe: ‘IK BEN’ (Johannes 8:58; Exodus 3:14-15). Misschien zijn voor ons

vandaag de dag sommige van deze uitingen niet meteen duidelijk, maar voor Zijn critici in die dagen was er geen twijfel over mogelijk: Christus beweerde God te zijn, en dat is de reden waarom ze Hem wilden stenigen (Johannes 8:59; Leviticus 24:16). Voor Pilatus beschuldigden ze hem door te zeggen: ‘Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt’ (Johannes 19:7). Christus accepteerde deze beschuldiging en probeerde hem niet te ontkennen. De hogepriester zei tegen Hem: ‘Ik bezweer U bij de levende God, dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God’. Hij had gemakkelijk het kruis kunnen vermijden door de beschuldiging te ontkennen. Maar Christus is het eens met de verklaring en antwoordt: ‘U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God’ (Mattheüs 26:63-64). Iedereen vatte dit op als een duidelijke bevestiging dat Hij beweerde God te zijn, en ze besloten om Hem te kruisigen.

- Door de daden van Jezus. We lezen dat de Heere Jezus dingen deed die alleen God kan doen. Hij had de macht over de natuur, Hij had gezag over de dood. Maar nog belangrijker: de Heere Jezus neemt het recht om zonden te vergeven, ook al was het algemeen bekend dat alleen God de zonden kan vergeven (Markus 2:5,7). Daarnaast accepteert Hij de uitspraak van Thomas: ‘Mijn Heere en mijn God!’ terwijl alleen God aanbedding waard is. Christus zegt niet tegen Thomas: ‘Ik ben God niet’. Integendeel, Hij geeft hem een standje omdat hij langzaam is om te geloven (Johannes 20:28, 29).
- Door de leer van de apostelen. Er is geen twijfel over mogelijk dat de apostelen leerden dat Jezus God was. Bijvoorbeeld: ‘Christus.... Die God is’ (Romeinen 9:5), ‘want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk’ (Kolossenzen 2:9), ‘de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus’ (Titus 2:13).

Ten tweede: De Bijbel beschrijft de Vader en de Zoon als afzonderlijke Personen.

In de evangeliën lezen we dat de Heere Jezus bad. Aan wie was Zijn gebed gericht? Het is een feit dat Hij niet tegen Zichzelf sprak (Lukas 6:12). Aan het kruis riep Hij: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?’ Toen Hij onze zonden droeg, voelde de Heere Jezus een afstand tussen Hem en de Vader. In de momenten voordat

Hij Zichzelf over gaf om gekruisigd te worden, bad Hij: ‘... maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden’ (Lukas 22:42). Zie je dat er twee ‘willen’ zijn? Mijn wil en Uw wil. Het gaat dus om twee Personen. Denk aan het argument van de Heere Jezus in Johannes 8:17-19: ‘Er staat ook in uw wet geschreven dat het getuigenis van twee mensen waar is’. De Heere Jezus zei dat er twee zijn, die van Hem getuigen. Wie zijn deze twee? Hijzelf en de Vader. Hij laat zichzelf zien, apart van de Vader.

Als een laatste voorbeeld: let op het gebruik van het woordje ‘Wij’ toen Hij bad voor ons in Johannes 17:11-12: ‘...opdat zij één zullen zijn zoals Wij’.

Waarheid 4: ‘De Heilige Geest is een persoon, Hij is God, en is anders dan de Vader en de Zoon’

De Heilige Geest is de Persoon in de Drie-eenheid die de Godheid werkelijk maakt voor ons. God werkt in de gelovige en in de kerk door de Heilige Geest. Daarom merken we dat de Heilige Geest in verband wordt gebracht met kracht en met actie. De Geest maakt dingen mogelijk en geeft kracht, maar dat maakt Hem niet tot een onpersoonlijke kracht of energie. De waarheid die we nu gaan bekijken bestaat uit drie delen:

De Bijbel beschrijft de Heilige Geest als een Persoon.

Bij verwijzingen naar de Heilige Geest gebruikt de Bijbel altijd het voornaamwoord voor een ‘persoon’ en niet voor een ‘ding’. Waarom? Omdat Hij een Persoon is. In Johannes 14:16 zeg Jezus Christus: ‘En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven’. Het woord dat vertaald wordt met ‘een andere’ betekent ‘van dezelfde soort’. Het omvat zowel persoonlijkheid als goddelijkheid. We zien ook dat de Heilige Geest kenmerken van een ‘persoon’ vertoont, zoals het hebben van intelligentie (Johannes 14:26), een wil (1 Korinthe 12:11) en emoties (Efeze 4:30). In Handelingen 15:28 schrijven de apostelen en de oudsten: ‘Want het heeft de Heilige Geest en ons goedge gedacht...’. De Heilige Geest heeft dus een mening. Dit zijn geen kenmerken van een ‘energie’ of een ‘kracht’, maar van een wezen, een persoon.

De Bijbel beschrijft de Heilige Geest als God.

We zien hoe de Bijbel aan de Heilige Geest goddelijke eigenschappen toeschrijft, zoals alle dingen weten (1 Korinthe 2:10-11) en eeuwig zijn (Hebreeën 9:14). Het is interessant om te zien dat, toen Ananias en Saffira gezondigd hadden, Petrus vroeg ‘waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest?’ Dan voegt hij eraan toe: ‘U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God’ (Handelingen 5:3-4). Waarom deze toevoeging? Omdat de Heilige Geest God is. In 1 Korinthe 3:16-17 wordt ons verteld dat we ‘Gods tempel’ zijn. Later wordt ons verteld dat we ‘de tempel van de Heilige Geest’ zijn (1 Korinthe 6:19-20). Als iemand zou denken dat de Heilige Geest minder is dan de Vader of de Zoon, zou hij de woorden van de Heere Jezus over godslastering in Mattheüs 12:31-32 ter harte moeten nemen. Elke godslastering zal worden vergeven, zelfs godslasteringen tegen de Zoon, maar niet die tegen de persoon van de Heilige Geest.

De Heilige Geest is een Persoon en onderscheidt zich van de Vader en de Zoon.

Laten we eens zorgvuldig kijken naar een paar activiteiten van de Heilige Geest:

1. Toen de Heere Jezus werd gedoopt, verklaarde de Vader uit de hemel: ‘U bent Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen!’ Daarna daalde de Heilige Geest op Hem neer als een duif (Lukas 3:21-22). Hier worden de drie personen van de Godheid onderscheiden, die elk iets anders doen.
2. We zien iets dergelijks in het werk van de verlossing: het is de Vader die ons heeft liefgehad en ons Zijn Zoon gaf (Johannes 3:16). Het is de Zoon die is gekruisigd voor onze zonden (1 Petrus 2:24). Het is de Heilige Geest die in ons hart werkt, zodat we ons bewust worden van de zonde, Christus gaan zoeken en vergeving van de zonde ontvangen (Johannes 16:7-10).
3. Let op wat er gebeurt als de Heilige Geest komt: de Zoon vraagt de Vader de Heilige Geest te sturen. Dan sturen de Vader en de Zoon samen de Heilige Geest (Johannes 14:16-26, 15:26).

Conclusie:

Als we deze vier waarheden samenvatten, concluderen we dat de Bijbel leert dat er maar één ware God is, dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest God zijn. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn afzonderlijke Personen, en zijn niettemin één God. Dit is de leer van de Drie-eenheid.

Hoewel het een mysterie voor ons blijft, mag de Heere ons ervoor bewaren dat we het gaan versimpelen of veranderen om deze openbaring te begrijpen of te verklaren. Laten we liever ‘strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is’ (Judas 1:3).

